
Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 3/2000 - 47 pàgines
Sessió Ordinària del dia 13 d'abril del 2000

El dia 13 d'abril del 2000, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 14/2000, el qual, després d'haver estat modificat a l'inici de la sessió, ha quedat com segueix:

1. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de caça.
2. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei dels vedats de caça.
3. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada d'addició de l'article 307 bis al Codi penal.
4. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de ratificació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya sobre el trasllat i la gestió de residus.
5. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni sobre el trasllat de persones condemnades fet a Estrasburg el 21 de març de 1983.
6. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit pressupostari per a les despeses derivades de la regularització de les transferències als comuns de l'exercici 1998.
7. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord relativa a encomanar al Govern que iniciï els tràmits necessaris perquè en el proper període de sessions l'Estat andorrà figuri entre els estats membres del Consell d'Europa signataris de la Convenció Penal sobre la corrupció oberta a la signatura el primer de gener de 1999.
8. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de les ratificacions dels Protocols

núm. 1 i núm. 2 al Conveni europeu per a la prevenció de la tortura i de les penes o dels tractaments inhumans o degradants.

9. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de l'article 2 del Reglament d'aplicació núm. 5 de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

10. Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de l'estatut de la radiodifusió i televisió pública i de creació de la societat pública radiotelevisió d'Andorra SA.

11. Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei del Tribunal de Comptes.

12. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis.

13. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de regulació dels mòduls aplicables a les entitats bancàries en el marc de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis.

14. Preguntes al Govern amb resposta oral. (Segons llistat annex)

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Miquel Àlvarez Marfany, síndic general i subsíndic general, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

- M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
- M. I. Sr. Francesc Bonet Casas
- M. I. Sr. Miquel Casal Casal
- M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela
- M. I. Sr. Josep Dallerès Codina

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit
 M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
 M. I. Sr. Francesc Mora Sagués
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
 M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné
 M. I. Sr. Jordi Serra Malleu
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
 M. I. Sr. Joan Tomàs Roca
 M. I. Sr. Jordi Torres Alís
 M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
 M. I. Sr. Miquel Àlvis Font
 M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany
 M. I. Sr. Guillem Areny Argelich
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal
 M. I. Sr. Josep Areny Fité
 M. I. Sr. Modest Baró Moles
 M. I. Sr. Ladislau Baró Solà

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del M. I. Sr. Jaume Martí i del M. I. Sr. Agustí Morales per trobar-se fora del país.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Estanislau Sangrà Cardona, ministre de Finances i Interior; Albert Pintat Santolària, ministre de Relacions Exteriors; Enric Casadevall Medrano, ministre de la Presidència i Economia; Cándid Naudi Mora, ministre d'Ordenament Territorial; Enric Pujal Areny, ministre de Turisme i Cultura, i Olga Adellach Coma, ministra d'Agricultura i Medi Ambient.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, secretari general del Consell General.

(El Sr. Josep Àngel Mortés Pons, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16h05)

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Ha estat presentada i admesa a tràmit per la Sindicatura una pregunta amb declaració d'urgència, formulada pels Srs. Jordi Torres Alís, en representació de l'Agrupament Nacional Democràtic, Jaume Bartumeu Cassany i Vicenç Mateu Zamora, en representació del Grup Mixt, per escrit de data 12 d'abril del 2000. Aquesta pregunta

que ha estat publicada en el Butlletí número 17/2000 del 13 d'abril, queda inclosa en l'ordre del dia com a punt número 14.

Passem, doncs, al punt número 1 de l'ordre del dia.

1. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de caça.

L'informe de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient ha estat publicat en el Butlletí número 12/2000, del 5 d'abril.

El Sr. Jordi Torres nomenat ponent per part de la Comissió n'exposarà el seu informe.

Sr. Torres teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient, en el decurs de les reunions tingudes els passats dies 8 i 28 de març, va analitzar en un bon clima de treball el Projecte de llei de caça, i les esmenes presentades a aquest.

El Projecte de llei de caça regula l'exercici de la caça, i els apartats relacionats amb aquesta activitat, respectant el Conveni de Berna, del 19 de setembre de 1979, relatiu a la conservació de la vida salvatge i del medi natural a Europa, en allò que fa referència a les espècies d'animals salvatges caçables.

Al Projecte de llei s'hi van presentar dinou esmenes: sis per part del Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic, i tretze per part dels consellers generals, Sr. Jaume Bartumeu Cassany i Sra. M. Rosa Ferrer.

Totes les esmenes presentades pel Grup Parlamentari AND, van ser rebutjades.

I, de les tretze esmenes presentades pels consellers, Jaume Bartumeu i M. Rosa Ferrer, dues van ser aprovades per unanimitat; dues es van transaccionar i aprovar per unanimitat, i dues es van retirar. Les set altres van ser rebutjades.

Això és tot de l'Informe referent a aquesta Llei.

Gràcies Sr. Síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Passarem a la intervenció dels grups parlamentaris. Pel Grup Mixt té la paraula el Sr. Vicenç Alay.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers d'Iniciativa Democràtica Nacional votarem favorablement a aquesta Llei, i ja avanço que igualment votarem favorablement a les altres dos proposicions de llei que se sotmeten, i que van estretament lligades amb aquesta.

Les lleis de caça, fins ara, havien estat lleis que havien generat o que havien suscitat una forta controvèrsia, *inclús*, conflictes. Hi havia posicions enfrontades -i era lògic que així fos- entre gent conservacionista del patrimoni natural, i els caçadors que defensaven la pràctica tradicional de la caça.

En aquest cas, hi ha hagut un treball que nosaltres ens felicitem que hagi estat així. Un treball d'apropament de posicions. La pròpia ministra ens va presentar, en el seu moment, el projecte que s'estava elaborant. I això es nota amb el Projecte que s'ha passat.

Hi han hagut moltes esmenes. És cert que hi han hagut esmenes que no han prosperat, però, de totes formes, amb les esmenes que han prosperat, i aquest treball previ, s'ha arribat a un text -que entenem nosaltres- que és un avanç significatiu sobre les lleis anteriors, i a demés significa una presa de posició per part de tothom, que sembla que faci possible, en el futur, el fet d'anar progressant, igualment, en aquesta tasca d'apropar la nostra legislació a la legislació dels països veïns.

Votarem favorablement a aquesta Llei. Votarem favorablement, igualment, a la llei de vedats de caça. Entenem que és una bona llei el fet d'obrir o d'anar més lluny en aquesta tasca d'establir zones protegides perquè es reproduïxin els animals, i, també, votarem favorablement aquesta iniciativa de passar al Codi penal el que abans estava en la llei de caça, que era l'apartat de delictes .

Res més, gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

També, pel Grup Mixt, té la paraula la Sra. M. Rosa Ferrer.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Nosaltres, per part de l'agrupació parlamentària de Nova Democràcia dir que aquesta intervenció la fem pels tres primers punts de l'ordre del dia, perquè com s'ha dit aquí, són tres punts que van íntimament lligats els uns als altres, i, també dir que nosaltres votarem afirmativament tant la llei de caça com la dels vedats de caça, i la inclusió en el Codi penal de la tipificació del delicte i la condemna dels delictes lligats en aquesta matèria.

Des de fa anys, la qüestió de la caça a Andorra ha aixecat passions, crisis de governs i enfrontaments polítics.

Sortosament, el temps ha anat temperant els ànims, i els autèntics caçadors han estat els primers en desitjar i promoure l'acabament del furtivisme, i el respecte al medi natural.

Amb les lleis que avui aprovem es dona un pas endavant en la regulació d'aquesta matèria, tot i que a nosaltres -i les esmenes que vam presentar anaven en aquest sentit- ens hagués agradat que s'hagués anat encara més lluny, en l'homologació amb la normativa europea.

Pel que fa la llei de caça hem de dir, com ha dit el ponent, que a més s'adiu al Conveni de Berna, que vam presentar aquestes tretze esmenes, de les quals -com ha dit el ponent, també- més de la meitat foren rebutjades, i per tant el redactat final no és aquella que ens hagués satisfet al cent per cent.

Aspectes com el seguiment d'un mínim de dos anys de les noves espècies que es vulguin introduir, i que proposàvem, o la modificació en la composició de la Comissió de Seguiment de la caça, els seus objectius i les funcions, han quedat apartats de la llei.

Pel que fa a la llei de vedats de caça ens felicitem, perquè finalment aquesta llei veurà la llum, i ens permetrà, entre altres coses, l'augment de la població d'isards sense que haguem d'aprofitar-nos de les reserves dels nostres veïns fronterers. És una mostra de la bona voluntat d'acabar, d'una vegada per totes, amb les males relacions que han caracteritzat la setmana de la caça, anys enrere, de l'isard en una i altra banda de les nostres fronteres.

Finalment, només dir que, també, veiem amb bons ulls que s'inclogui en el Codi penal la tipificació, i la condemna dels delictes que es poden produir com a conseqüència de l'activitat de la caça.

Tot plegat va donant credibilitat a l'Estat andorrà, tot i que en el futur, també entenem, que caldrà encara més homologar-nos a Europa en tota aquesta matèria.

Per aquests motius, tanmateix, com que entenem que és un pas endavant, donarem el nostre suport als tres projectes de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'agrupament Nacional Democràtic, té la paraula el Sr. Miquel Alís.

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

El Conveni relatiu a la conservació de la vida salvatge i del medi natural d'Europa, fet a Berna el 19 de setembre de 1979, va entrar en vigor després de les cinc primeres ratificacions, el primer de juny de 1982. Avui, compta amb trenta-sis ratificacions d'estats membres del Consell d'Europa, més algun altre Estat, i la Unió Europea, també.

Una vegada més, el nostre Grup Parlamentari lamenta que Andorra sigui un dels cinc estats del Consell d'Europa que encara no ha signat ni ratificat aquest Conveni.

Conveni, on es reconeix que la fauna salvatge constitueix un patrimoni natural d'un valor estètic, científic, cultural, recreatiu i econòmic que cal preservar i trametre a les futures generacions; on es reconeix el paper essencial de la fauna salvatge en el manteniment de l'equilibri biològic; on es constata la rarefacció de nombroses espècies de la fauna salvatge, i l'amenaça d'algunes d'elles; on es constata que la conservació dels hàbitats naturals és un dels elements primordials de la protecció, i de la preservació de la fauna salvatge; on es reconeix que els governs haurien de considerar la conservació de la fauna salvatge en els seus objectius i programes nacionals.

Després d'aquest preàmbul, i abans d'analitzar breument cadascun dels tres projectes de llei que ens ocupen avui, voldria fer, a més a més, unes consideracions generals.

La intenció del nostre Grup Parlamentari -i penso que hauria de ser la de tota la Cambra- és de no enfrontar: caçadors i no caçadors, caçadors i ecologistes, caçadors i banders (representants de l'Administració), banders i particulars (propietaris de finques rústiques).

Recordo que no fa massa anys, en aquesta mateixa Cambra, no es podia prendre cap acord per falta de majoria: un dels únics que es va prendre va ser referent a la caça, i important, sí, però d'altres esperaven, i ho eren més.

Això, no passa sols a casa nostra. Fa pocs dies, en un estat veí, mentre els parlamentaris discutien una Llei de caça, al carrer, davant del Parlament, un grup de caçadors i els seus gossos, intentaven pressionar els diputats.

Tot això, per dir que no és fàcil parlar de caça sense despertar passions, a vegades, exagerades. Penso que hem de defugir dels extremismes, siguin d'un o de l'altre costat (ja que n'hi ha dels dos bàndols).

Caçadors i no caçadors, tots hem de defensar la fauna autòctona. Dic... i insisteixo, la fauna

autòctona, perquè la introducció de fauna no autòctona en zones del nostre territori pot crear desequilibris, i segur que tensions amb els propietaris de finques rústiques que se senten perjudicats per la densitat exagerada d'aquestes espècies. La senyora ministra ja ha entès que parlo dels muflons del Solà d'Encamp. Tots hem d'estar d'acord en permetre la coexistència entre la gestió cinegètica de les espècies salvatges, i totes les activitats que es puguin desenvolupar en el territori, així, com el respecte als drets de la propietat privada.

Si bé, el nostre Grup Parlamentari està globalment d'acord amb la Llei de caça, i, per això la votarem, no obstant hem proposat algunes esmenes que no han prosperat. Una d'elles proposava la supressió de les anelles en la caça de l'isard. Aquest procediment, adoptat al nostre país des de fa uns anys, té potser l'avantatge de justificar-nos envers els no caçadors o de cara als estats veïns.

Us he d'assegurar, senyora ministra, que a la pràctica, aquest sistema és ineficaç.

Abans de l'establiment de les anelles, al final de la setmana de la caça de l'isard, molts pocs eren els isards que encara corrien en les zones on es permetia caçar-los. Després, senyora ministra, tot i el sistema de les anelles, la situació és la mateixa. Una cosa ha canviat: posem els caçadors fora de la llei!

Una bona solució, creiem nosaltres, és la que proposeu en el segon Projecte de llei de vedats de caça. Amb quatre vedats importants, Andorra fa un pas important en la protecció de les espècies salvatges. Espero, i desitjo que ben aviat el Comú de la meva parròquia, conjuntament, potser, amb algun altre, us pugui presentar els límits d'un vedat acceptable per a tots: el respecte escrupulós dels vedats de caça; la prohibició de la caça fora de temporada. Són els dos punts més importants que ha de fer complir el nostre Cos de Banders.

Celebrem que tots dos figurin en el tercer Projecte de llei qualificada d'addició de l'article 307 bis al Codi penal, essent el seu desacatament castigat amb la pena de fins a 6 mesos de presó.

El Grup Parlamentari de l'Agrupament Nacional Democràtic votarà els tres projectes de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, té la paraula el Sr. Josep Àngel Mortés.

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Gràcies Sr. síndic.

Nosaltres farem una sola intervenció referent als tres punts de l'ordre del dia, ja que els tres projectes de llei són complementaris.

El Projecte de llei de caça, el dels vedats de caça i la Llei qualificada d'addició de l'article 307 bis al Codi penal, constitueixen uns textos alternatius complementaris entre ells, que tenen per finalitat regular l'activitat de la caça d'una manera ordenada, i tenint en compte diverses especificitats d'aquesta activitat en el nostre país.

Des del Grup Parlamentari lliberal pensem que es tracta d'eines necessàries, perquè tot i tenint en compte les normes existents fins ara en els diversos textos legals, estableix una ordenació de conjunt en la base essencial del respecte a la natura i a la riquesa faunística, per una banda, i en l'adequació de l'activitat cinegètica que compta amb una llarga tradició a Andorra.

A més d'aquests aspectes, s'ha de ressaltar la circumstància que amb aquestes noves lleis, Andorra s'adequa a les normes internacionals, especialment al Conveni de Berna del 1979, en el qual es fixen els elements de protecció dels hàbitats de la flora i de la fauna salvatge.

Entenem que era imprescindible l'adaptació que es desprèn d'aquests textos que avui se sotmeten a la consideració d'aquesta Cambra, perquè ja hem esmentat que es concilien els aspectes tradicionals amb els conceptes moderns de gestió del medi natural.

Juntament amb la classificació dels terrenys de caça i com apartats dignes de destacar, considerem molt important la creació de la Comissió de seguiment de la caça, en la que hi són presents representants de totes les institucions i organismes directament vinculats amb tot el que representa la caça, així com el fet que regula l'activitat del Cos de Banders, dotant-lo de les atribucions idònies per l'exercici de la finalitat de la seva missió, que és el control de l'exercici de la caça, i alhora se li dona més mitjans per lluitar contra el furtivisme.

Per totes aquestes consideracions el nostre Grup Parlamentari manifesta el seu suport als projectes presentats.

Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sra. ministra d'Agricultura teniu la paraula.

La M. I. Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

L'any 1988 el Consell General va aprovar la primera Llei de caça, a través de la qual va quedar regulada la riquesa cinegètica nacional, matèria que amb anterioritat havia estat contemplada per via d'ordinacions, de decrets i d'acords dispersos. Aquesta primera Llei va ser modificada el 1991, i posteriorment el 1995. El motiu de la darrera modificació va ser l'atorgament del nombre de llicències i d'anelles de caça de l'isard, i va permetre en aquell moment que es produís una disminució important del nombre de peces d'isard caçables.

La Llei que avui es presenta no ha modificat aquest últim tema, perquè des de l'any 1995 hem pogut constatar que el sistema actual, tot i no ser el més racional, ecològicament parlant, està funcionant de manera positiva, i no s'ha cregut convenient tornar-lo a canviar després de tan pocs anys.

El canvi important en aquest nou text se situa en la filosofia general de la caça, que amb la nova Llei es pretén canviar i modernitzar, adaptant-la a la normativa internacional, i de manera més específica al Conveni de Berna, relatiu a la conservació de la vida salvatge i del medi natural a Europa, que aviat presentarem en aquest Parlament per a la seva ratificació.

El nou text, també, inclou modificacions en la utilització dels vedats de caça, ja que després de celebrar el desè aniversari d'Enclar, l'any 1997, i el de Xixerella, aquest any, ens hem adonat que la figura de vedat és útil pel nostre país, i que a hores d'ara no es tracta només de protegir la fauna d'aquests espais, sinó que el creixement de la població de determinades espècies que ha tingut lloc en els vedats, permet la implantació de models de gestió de les poblacions. Per tant, la nova Llei permetrà començar a fer tir selectiu en els vedats de caça quan els plans de gestió de cada vedat, i per cada espècie així ho permetin.

Per acabar, i respecte a l'afectació directa sobre els caçadors s'ha de remarcar la introducció d'un sistema d'avaluació previ al lliurament de les llicències de caça a les persones que la sol·licitin per primera vegada. D'altra banda, es crea la figura de la Comissió de seguiment de la caça que s'encarregarà més especialment dels plans de caça.

Aquesta nova Llei, també, pretén donar més mitjans per lluitar contra el furtivisme, augmentant les competències del Cos de Banders, per tal que es pugui controlar eficaçment el compliment de la Llei, i de la normativa que se'n derivi.

A nivell de les sancions, s'ha considerat la necessitat de modificar el Codi penal, i de tipificar certes actuacions com a delictes pel greu impacte que

tenen sobre la qualitat del nostre medi en general, i de la nostra fauna en particular.

En paral·lel a aquests dos texts, avui, també, s'aprovarà el Projecte de llei dels vedats de caça. Efectivament, com he dit anteriorment els bons resultats dels vedats d'Enclar i de Xixerella, ens fan pensar que és positiu, pel creixement de les poblacions faunístiques, ampliar la xarxa de vedats del país.

Les novetats que s'han introduït en aquest text, al marge de la creació de dos nous vedats: el de la Vall de Ransol, a Canillo, i el del Parc natural de la Vall de Sorteny, a Ordino, és el fet que per cada vedat es crearà una Comissió Tècnica encarregada de gestionar les poblacions de cada espai.

Esperem que amb l'aprovació d'aquests textos es faci un pas endavant en la gestió de l'activitat cinegètica del nostre país, perquè és la nostra obligació preservar, i conservar la riquesa faunística d'Andorra com a patrimoni natural per a les properes generacions.

Gràcies Sr. síndic

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris? No?

Bé, doncs, si no hi ha altres intervencions entenc que el Projecte queda aprovat per assentiment. D'acord?

Doncs, queda aprovat.

Passem al punt número 2 de l'ordre del dia.

2. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei ...

Perdoneu...

Sí, Sra. ministra...

La M. I. Sra. Olga Adellach:

Volia fer un comentari. És en el sentit de què en el Projecte de llei de vedats de caça, demanaria a aquesta cambra que es fes una modificació tècnica, perquè s'ha detectat un error en l'exposició de motius, un error de data, d'aquesta manera, l'any de creació del vedat reserva de Xixerella és el 1990 i no el 1991...

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, doncs ara entrarem en aquest punt de l'ordre del dia, i llavors ho comentarem.

Doncs, passem al punt 2 de l'ordre del dia.

2. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei dels vedats de caça

El Projecte fou publicat en el Butlletí número 39/1999, del 13 d'octubre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Sra. ministra, només era aquesta observació que volíeu fer?

La M. I. Sra. Olga Adellach:

Era aquesta observació, perquè de fet la intervenció ja l'he fet.

El M. I. Sr. Síndic General:

Doncs, quina seria la modificació?

La M. I. Sra. Olga Adellach:

La modificació és que en l'exposició de motius, on diu que la creació del vedat reserva de Xixerella és el 1991, no és així, sinó que és el 1990. És un error de data.

El M. I. Sr. Síndic General:

Molt bé. És un error de data, i si tothom està d'acord es modificarà aquesta data: serà el 1990 enlloc del 1991.

D'acord?

Molt bé, doncs, alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Cap intervenció?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions que hi han hagut abans, també, entenc que el Projecte de llei queda aprovat per assentiment?

Doncs queda aprovat.

Passem al punt 3.

3. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada d'addició de l'article 307 bis al Codi penal.

L'Informe de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient ha estat publicat en el Butlletí número 12/2000, del 5 d'abril.

En absència del Sr. Jaume Martí, nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa, el Sr. Jordi Torres exposarà l'Informe.

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient va examinar en el decurs de la reunió tinguda el passat 28 de març, el Projecte de Llei qualificada d'addició de l'article 307 bis al Codi penal, i les esmenes presentades a aquest.

Al Projecte de Llei s'hi van presentar dues esmenes, totes per part del Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic.

La primera d'aquestes esmenes, que proposava una modificació a l'article únic, -en concret, disminuir la quantia de les multes a aplicar- aquesta es va transaccionar, i va ser aprovada per unanimitat.

La segona esmena que proposava suprimir el tipus penal, referent a la utilització per caçar, de llaços de tota mena, xarxes, branques amb lliga, hams, fures i/o altres mitjans o mètodes similars, es va rebutjar.

El Projecte de Llei que avui debatem en el ple per a la seva aprovació, incorpora al Codi penal els tipus il·lícits amb l'exercici de la caça d'acord amb la Llei de la caça que avui s'ha aprovat.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Per part del Govern?

Tampoc?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions que hi han hagut abans, proposo declarar aprovat per unanimitat el Projecte de Llei?

D'acord. Doncs, queda aprovat.

Passem al punt número 4 de l'ordre del dia.

4. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta de ratificació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya sobre el trasllat i la gestió de residus.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 5/2000, del 21 de febrer. No s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Sí, Sra. ministra, teniu la paraula...

Al final?

Bé, doncs pels grups parlamentaris, per part del Grup Mixt, Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Una intervenció breu, simplement per felicitar-nos que avui podem aprovar aquest Tractat, perquè entenem que la gestió de residus, aquí, o en qualsevol país desenvolupat és un tema problemàtic.

En un país com Andorra, a més de les dificultats de tipus tècnic o econòmic es fa encara més difícil quan parlem de residus especials.

Bé, amb aquest Acord sembla que podem donar solució, o bé, es pot donar solució a la sortida de tots aquests residus. Queda perfectament estipulat, i en aquest sentit he de dir que, per part nostra, és absolutament satisfactori signar aquest Acord.

En tot cas volem recordar una de les parts, l'article 4 i l'article 7, com és lògic en un Tractat d'aquest tipus, recull les obligacions que té Andorra envers Espanya en el compliment dels pactes; i és d'exercir una vigilància estricta en compliment de l'Acord pel que respecta els productes, i a tots els residus que s'exporten. Hi ha un acord limitatiu del nombre de residus, i és evident que hi ha una sèrie de residus que s'han de gestionar directament a Andorra, com són els residus domèstics, els residus urbans, i que de cap manera els podem exportar.

Estic convençut que el Govern farà tots els esforços per vigilar, i fóra lamentable que un Acord com aquest, que és molt favorable pels nostres interessos, pogués veure's malmès per la irresponsabilitat de certa gent, i en aquest cas, que no hi hagués una inoperància per part del Govern.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

També, pel Grup Mixt, intervé el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Els consellers de Nova Democràcia, també, considerem molt positiu l'adopció d'aquest Acord, i hi votarem a favor.

Tal com acaba de fer el conseller Vicenç Alay, crec que és bo que recordem el que diuen els articles 4 i 7 d'aquest Acord. L'article 4 parla de necessària vigilància i control, i de compliment de normativa de transport. L'article 7 diu que el Govern del Principat d'Andorra adoptarà mesures de vigilància i de control necessaris.

Bé, a partir d'aquesta constatació, avui podríem sentir el ministre portaveu... -que l'enyoràvem durant

aquest temps que no ha estat exercint de portaveu- i feia, en relació a l'actual moment de relacions entre Andorra i Espanya... ha considerat que havia de fer símils futbolístics, i ha parlat que hi havia gols que s'havien colat, ja, l'any 91. Es coneguda la capacitat del ministre portaveu d'encaixar golejades importants d'onze a un. Però, jo crec que en lloc de parlar de símbols futbolístics, hauríem de vigilar que al Govern no se li torni a colar, no un gol, sinó algun altre camió! Perquè el problema al qual suposo que feia referència el company Vicenç Alay, és un problema que va més enllà de l'anècdota, i que pot posar en perill un Acord que considerem tots molt positiu. Per tant hem de suposar que el Govern no solament resoldrà el problema del camió que se li ha colat, sinó que procurarà que no se li'n coli cap més.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, té la paraula el Sr. Jordi Torres.

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només dir que nosaltres, també, ens felicitem d'aquest Acord, i donarem el nostre acord des del nostre Grup Parlamentari a la ratificació d'aquest.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, té la paraula el Sr. Francesc Mora.

El M. I. Sr. Francesc Mora:

Gràcies Sr. síndic.

Per part del Grup Parlamentari Lliberal, poca cosa afegirem, a part, també, considerar l'Acord que es signa, un Acord molt bo des del punt de vista d'Andorra, que serveix per gestionar una qüestió important com és el trasllat de residus, residus que per la pròpia... tal com diu el propi Conveni, la capacitat, la tecnologia dels medis andorrans són limitats per gestionar... aprofitar aquesta cooperació transfronterera que neix derivada del Conveni de Basilea de l'any 89, per poder aprofitar les sinergies que creen els estats transfronterers en aquestes qüestions.

És una bona via per gestionar un problema complex, com és el tema dels residus, que evidentment no acaba amb això, ni molt menys, sinó que comporta moltes altres obligacions internes i externes d'Andorra. Tots coneixem el tema de sanejament de

les aigües, i altres temes, o el tema del trasllat de les piles que s'havia fet des de l'any 96 -crec recordar. És una bona via, malgrat l'incident que hi ha hagut amb aquest famós camió. Esperem que un problema puntual d'una persona o d'unes persones que potser en fan un abús, no serveixi per entorpir un bon Conveni, unes bones relacions, i des d'aquesta òptica confiem plenament en què el Govern sabrà posar fre a aquestes actuacions, i que engegant aquesta via podrà solucionar altres problemes comuns a les dos bandes de la frontera, amb un esperit de col·laboració tan bo com el fet que s'hagi signat aquest Conveni amb Espanya.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir ara?

Sí, Sra. ministra teniu la paraula...

Sr. ministre, perdó.

El M. I. Sr. Càndid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, agraeixo aquesta observació del Sr. Bartumeu i és evident que el Govern es preocupa. Quan malauradament va passar aquest problema el Govern va fer immediatament el que havia de fer, i és que el Ministeri d'Ordenament Territorial conjuntament amb duanes, va posar una vigilància a la frontera. Aquesta vigilància es feia en el sentit que es paraven els camions que baixaven per exportar, segurament terra i rocs. Aquests camions es feien buidar a la plataforma de la duana, es disposava d'una pala excavadora. I, una vegada comprovat que no hi havia cap frau bis a bis del nostre estat veí, aquests camions es tornaven a carregar, i es tornaven a deixar per anar al seu lloc de destí.

Però, és que a més a més, el Govern encara s'ha preocupat una mica més. S'ha preocupat una mica més, en el sentit que ha fet els contactes necessaris amb els organismes, en aquest cas amb les associacions d'obres públiques, de constructors i de tots els gremis que formen part d'aquesta situació i d'aquest tema, i que es dediquen a exportar, en aquest cas, enderrocs -terra i roca. I s'ha arribat a una possibilitat que segurament serà una realitat la setmana que ve, si evidentment el Comú d'Andorra hi està d'acord, i és que es muntarà una planta de triatge mòbil, i en aquesta planta de triatge mòbil, quant als enderrocs, es separarà totalment la terra, el ferro i tota la resta de deixalles, en aquest cas, els plàstics, el guix, els trocets de formigó, i totes les altres partícules.

Això, una vegada fet així, es podrà exportar legalment. La terra i els rocs ja sabem que es poden exportar legalment cap a l'Alt Urgell en els abocadors que hi ha al respecte, i amb els temes que tenen, també, de restitució de finques agrícoles, i modificació de l'estat natural del terreny. Quant al ferro, plàstics, fustes, partícules es podran exportar, també, legalment cap a l'Urgell, cap a l'abocador de Miralcamp i la planta de tractament de Miralcamp.

És a dir, tot i que el Conveni prevegi que es poden exportar legalment enderrocs, el Govern, també, s'ha preocupat encara una mica més lluny de formar aquesta planta, o de donar la possibilitat de fer aquesta planta de triatge, de tal manera que encara estiguem, si pot ser, més legals i més legalistes del que ens demana el Conveni.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sra. ministra, volem tornar a intervenir?

La M. I. Sra. Olga Adellach:

Sí, jo volia fer intervenció de cara al Conveni en general.

Al novembre de 1996, es va firmar a París l'Acord de trasllat de residus entre el Principat d'Andorra i la República francesa. Aquest Acord va permetre, entre altres, l'exportació de vint-i-cinc tones de piles durant el mes de març de 1998.

El 23 d'octubre de 1999 va entrar en vigor el Conveni de Basilea, sobre el control de moviments transfronterers de residus perillosos i la seva eliminació. L'adhesió a aquest Conveni ha fet que els representants de la República francesa no hagin considerat necessari renovar l'Acord de trasllat de residus amb França.

L'Acord amb el Regne d'Espanya és molt més detallat que el precedent Acord amb França, i s'emmarca en els principis del Conveni de Basilea, i els del Reglament europeu núm. 259/93, de l'1 de febrer.

Les negociacions han permès assolir un compromís formal de les dues parts que es pot resumir de la següent manera:

El Regne d'Espanya, i més concretament la Comunitat Autònoma de Catalunya, es compromet a acceptar tots els residus (excepte els de la llista vermella del Conveni de Basilea, entre altres radioactius, PCV, amiant...) provinents d'Andorra sempre i quan estiguin ben condicionats, ben

declarats, i siguin enviats a un lloc de tractament o abocament gestionat de manera ecològicament racional.

Andorra es compromet a condicionar de manera satisfactòria aquests productes, ja sigui per la seva valorització, el seu reciclatge o la seva eliminació, i a exportar-los seguint les directrius del Conveni de Basilea i del Reglament europeu -que he esmentat anteriorment. Per altra part, Andorra també es compromet a impulsar les recollides selectives de tots aquests residus de manera a facilitar el seu tractament.

A més, el text determina de forma explícita una sèrie de residus que és important que es puguin exportar, com són: els enderrocs i altres residus de la construcció, els frigorífics o els animals sacrificats per raons sanitàries o morts per causes naturals.

El text també indica que Andorra es compromet a establir un Pla de gestió de residus, i a actuar abans de finals del 2001 per començar a solucionar el tema dels residus al Principat d'Andorra. Per altra banda, abans del 31 de desembre del 2002, s'han d'haver realitzat les inversions previstes en el Pla de sanejament de les aigües.

Aquest Acord queda totalment integrat en el treball, que des de l'any 1996 està desenvolupant el Govern, i concretament el Ministeri de Medi Ambient. Com bé sabeu, l'any 1996 es va aprovar el Pla de sanejament de les aigües, que s'està portant a terme de manera satisfactòria. I l'any 1999, es va començar a treballar en l'elaboració del Pla nacional de residus, del que ja tenim la filosofia general, gairebé definida en la seva totalitat i els primers texts definitius.

A més a més, cal dir que amb la signatura d'aquest Acord aconseguirem gestionar part dels nostres residus a Espanya de manera adequada per a la protecció del medi ambient, tenint en compte que la solució de l'exportació és la més racional per Andorra, ja que no disposem ni de la capacitat tècnica ni de les instal·lacions necessàries per a l'eliminació, i la valoració d'aquests residus.

Per finalitzar, és important remarcar que aquest Acord és un signe que cal establir xarxes de col·laboració entre estats, amb la finalitat de garantir per a tots una qualitat de vida digna, i preservar per les generacions futures l'equilibri ecològic.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Altres intervencions del Govern?

Els grups parlamentaris volen tornar a intervenir?

No?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions entenc que la Proposta queda aprovada per assentiment?

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt número 5 de l'ordre del dia

5. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni sobre el trasllat de persones condemnades fet a Estrasburg el 21 de març de 1983.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 52/1999, del 17 de desembre. No s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern? Després?

Per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu, per part del Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument per dir que és ben lògic que donarem el nostre vot favorable a aquest punt de l'ordre del dia, recordant que el 30 de setembre de l'any passat, quan es va donar el vot favorable a l'aprovació del Conveni sobre trasllat de persones condemnades entre el Marroc i Andorra, ja recordàvem que un any abans, el 10 de desembre de 1998 havíem presentat, des de l'oposició, una Proposta d'acord perquè Andorra signés aquest Conveni, del qual estem parlant ara, sobre el trasllat de persones condemnades. Aquesta Proposta va ser adoptada pel conjunt del Consell General, i avui, tanquem aquest procediment constitucionalment, felicitant el Govern per haver-ho fet, i considerant que amb això es podrà aconseguir, d'alguna manera, una definitiva solució als problemes que afectaven concretament a persones i famílies que no trobaven una solució en el plantejament actual de les relacions europees amb Andorra.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, té la paraula el Sr. Narcís Casal.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies Sr. síndic.

L'adhesió al Conveni sobre trasllat de persones va ser proposat, entre d'altres, pel nostre Grup Parlamentari.

Per tant, amb lògica, haurem de votar afirmativament, sobretot quan les quatre reserves que hi ha al Conveni, que s'han fet al final del Conveni, no semblen desvirtuar el contingut del mateix.

En d'altres paraules, semblaria, doncs, que el Govern ha subscrit la pràctica totalitat del Conveni, sobre la qual cosa ens en felicitem, i ens ratifica en la nostra postura favorable al mateix.

És evident, com ja es va dir en el seu dia, que el Conveni no prejutja sobre d'altres tractats amb tercers països ni amb d'altres que hagin pogut signar el mateix Conveni.

Em refereixo, en el cas de país tercer, al Marroc -que ha passat darrerament, i que ha permès que dos persones, almenys, poguessin ser traslladades a Andorra-, i en els de signataris del Conveni, em refereixo a França i Espanya, evidentment.

De tota manera mentre aquests dos últims tractats en concret amb França i Espanya no arribin, ja, des d'ara, el nostre país pot aplicar el Conveni, i permeti, com és el cas d'avui, que ciutadans d'aquests països puguin optar per complir la condemna a casa seva i viceversa. Em sembla que hi havia algun mitjà de comunicació, avui, que reflectia que hi havien demandes concretes de nacionals espanyols per ser traslladats a Espanya.

Això suposa, evidentment, una millora en el funcionament de les nostres institucions.

El nostre Grup es felicita que el Conveni s'hagi signat, i votarà a favor de la seva ratificació.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per part del Grup Lliberal, intervé el Sr. Modest Baró.

El M. I. Sr. Modest Baró:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Lliberal està d'acord amb la voluntat del Govern de ratificar el Conveni sobre el trasllat de persones condemnades, fet a Estrasburg el 21 de març de 1983, doncs, votarà a favor de la proposta d'aprovació i ratificació.

Aquest Conveni permetrà, d'una banda, que les persones estrangeres, nacionals d'un estat que hagi ratificat el Conveni, que han estat condemnades pels tribunals andorrans puguin complir, si ho desitgen, la

pena que els ha estat imposada en el seu país d'origen. D'altra banda, que els nacional andorrans condemnats per un tribunal estranger puguin complir la seva condemna al Principat d'Andorra.

Així, la finalitat principal d'aquest Conveni és promoure la reinserció social de les persones condemnades mitjançant un procés senzill i ràpid. La integració social dels condemnats es veu afavorida, en gran mesura, en facilitar-los la possibilitat de complir la pena en el seu propi país, entorn cultural i social, prop dels seus familiars.

Moltes de les persones condemnades pels tribunals andorrans són de nacionalitat estrangera, i, o bé no resideixen al Principat d'Andorra, o bé no tenen un arrelament efectiu. Igualment, nacionals andorrans es troben actualment complint una condemna en un estat estranger. Es fa així necessari donar una resposta a les demandes que han formulat, o poden en un futur formular molts d'ells, de complir la pena en el seu propi país.

El Conveni europeu sobre trasllat de persones condemnades permet una àmplia cooperació en matèria penitenciària amb altres estats, ja que s'hi poden adherir estats no membres del Consell d'Europa.

Finalment, cal fer esment que el Grup Parlamentari Lliberal ja va aprovar una esmena de modificació de l'article 207 del Projecte de Llei del nou Codi de procediment penal, que va ser aprovada per unanimitat, amb l'objecte d'adequar la legislació interna andorrana als principis, i normes de procediment establerts al Conveni del Consell d'Europa sobre trasllat de persones condemnades, i de garantir el respecte als drets fonamentals de les persones privades de llibertat, obrint així la possibilitat d'adhesió del Principat d'Andorra a un Conveni.

I finalment ens felicitem perquè aquest Conveni s'aprovi, i es ratifiqui per unanimitat d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir? No?

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris? No?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions entenc que la Proposta queda aprovada per assentiment?

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt número 6.

6. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit pressupostari per a les despeses derivades de la regularització de les transferències als comuns de l'exercici 1998.

El Projecte fou publicat en el Butlletí número 1/2000, del 12 de gener, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Per part dels grups parlamentaris?

Cap intervenció?

Bé, doncs, entenc que el Projecte queda aprovat per assentiment?

Doncs, queda aprovat.

Passem al punt següent, punt número 7.

7. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord relativa a encomanar al Govern que iniciï els tràmits necessaris perquè en el proper període de sessions l'Estat andorrà figurei entre els estats membres del Consell d'Europa signataris de la Convenció Penal sobre la corrupció oberta a la signatura el primer de gener de 1999.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 4/2000, del 2 de febrer, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Té la paraula per exposar l'esmena el Sr. Jaume Bartumeu. Teniu la paraula.

Perdó... la Proposta i no l'esmena.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta proposta s'origina en una preocupació que compartim els consellers i els grups parlamentaris que l'han presentat.

Ja des del mes de juny del 98, després d'haver estat nomenat ponent per la Comissió d'afers jurídics i drets de l'home de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa, vaig presentar davant del ple reunit a Estrasburg, un informe sobre aquest projecte de Conveni penal, sobre la corrupció que havia preparat el Comitè de ministres del Consell d'Europa el mes de maig del 98.

El Conveni fou posteriorment adoptat pel Comitè de ministres del Consell d'Europa el 22 d'octubre del 98, i va ser obert a la signatura dels estats membres el

primer de gener del 99. Un any després d'aquella obertura a la signatura, i constatant amb preocupació que el Govern andorrà no manifestava cap interès per tramitar la signatura del Conveni, vam considerar necessari presentar aquesta Proposta d'acord. Diversos estats membres del Consell d'Europa acaben de veure's afectats per escàndols lligats amb la corrupció.

Precisament, en la darrera sessió celebrada a Estrasburg, avui fa vuit dies, fou presentat, discutit, i aprovat un informe relatiu al paper que correspon als parlaments en la lluita contra la corrupció. Aquest informe demana que es ratifiquin ràpidament els convenis internacionals contra la corrupció, i especialment els del propi Consell d'Europa.

La conclusió d'aquell *rapport* ens indica que cada generació ha de lluitar no solament per la llibertat, sinó també contra la corrupció que podreix els fonaments de la llibertat. La democràcia parlamentària no és una muralla contra la corrupció, però és l'única forma de govern que pot vèncer-la.

És bo que la setmana passada a Estrasburg ens hagin recordat que un parlament és una institució fonamental d'un país democràtic, en la mesura que és l'expressió essencial de la voluntat del poble, i precisament per això té com a responsabilitat prioritària lluitar contra la corrupció sota qualsevulla de les seves formes, dins la vida pública, però, també, en el marc del conjunt de l'activitat econòmica del país.

Finalment l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa va manifestar la necessitat d'enfortir la cooperació amb altres instàncies, especialment l'OCDE, en el marc d'aquesta lluita global contra la corrupció.

Sembla doncs que l'ordre del dia del Consell General coincideix avui amb les prioritats europees.

La Proposta d'acord que vam presentar el passat mes de gener va, així, en la línia de la nostra plena participació en la defensa del projecte d'una Europa que es fonamenta en la democràcia, i de la preeminència dels drets de la persona.

En uns moments en els quals des de diverses institucions europees es qüestiona la col·laboració d'Andorra en la lluita contra la delinqüència internacional, no podem esperar més per signar aquest conveni.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per exposar, també, la Proposta intervé l'Agrupament Nacional Democràtic.

No?

Bé, doncs... Sí?

Sr. Narcís Casal, par l'Agrupament Nacional Democràtic, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies Sr. síndic.

En la sessió extraordinària del 14 de gener del 1999, vàrem iniciar el camí -o vàrem continuar- el camí per a tipificar la prevaricació i el tràfic d'influències -com vostès saben.

El Conveni que demanem de signar es denomina Conveni de la corrupció, i amplia l'abast del que ja existeix en la nostra legislació sobre aquesta matèria.

Tal com vàrem dir en aquella sessió, l'esperit de la Cambra ha de ser d'obertura a convenis o tractats internacionals que millorin el tractament d'aquestes qüestions. I és que aquest és un tema que no ha de comportar cap perjudici en si, i en canvi, sí que comporta la millora dels controls de l'actuació pública.

Jo crec que això és el que tots volem.

Doncs, bé, avui la nostra proposta de signatura de la Convenció penal de la corrupció va precisament en aquest sentit.

Malgrat que la reforma del gener de 1999 és bastant completa, amb la signatura d'aquest Conveni ens adherim als corrents més moderns en matèria de prevenció de la corrupció.

La present Convenció inclou per exemple: la prevaricació o el tràfic d'influències privat -no el públic, que és el que havíem aprovat nosaltres el gener del 99, sinó el privat- amb la qual cosa, per exemple s'acabaria amb les distincions entre empresa pública i privada en aquesta matèria -perquè és una qüestió molt novedosa i molt interessant-; inclou, també, la responsabilitat de persones jurídiques, que no solament sigui castigada la persona concreta física que comet l'acte de tràfic d'influències o de corrupció, sinó que, també, comporti una responsabilitat per a les empreses que tenen algun benefici d'aquest acte delictiu; també, comporta el tràfic d'influències referit a membres de parlaments, és a dir el tràfic d'influències que podríem fer nosaltres mateixos, etc.

Tot això, amanit amb un deure de col·laboració entre estats signataris que obliga a passar informació de manera espontània, sense necessitat de requeriment d'un altre estat.

En d'altres paraules, la convenció busca *inclús* crear un corrent permanent d'informació entre els estats signataris -cosa que, també, és bastant novedosa.

Tot això seria, doncs, una novetat en la nostra legislació i contribuiria al que vàrem dir en ocasió de la reforma del Codi penal, és a dir, a donar seguretat i confiança als ciutadans, i a donar una imatge de seriositat del nostre país a l'exterior que, com sabem ara, és la garantia de la nostra prosperitat.

S'ha de dir que el Conveni preveu la formulació de reserves per part dels estats signataris.

Tot i així, ens estranyaria que el Govern trobés gaires aspectes que poguessin anar en contra dels interessos del nostre país, i per tant, estem gairebé segurs que la part substancial del Conveni podria ser signada íntegrament.

De tota manera, la prudència ens diu que amb aquestes coses -de signatura de tractats internacionals- ens hem de sotmetre a qualsevol criteri més encertat, per si s'ha de fer alguna reserva concreta.

Demanaríem almenys que en allò que pertoca al tràfic d'influències parlamentari... -que és una cosa que es va fer, tinc entès al Consell d'Europa- el tràfic d'influències parlamentari, és a dir el que ens pertoca a nosaltres, no hi hagin reserves, per raons de coherència, del qui parla i dels que estem aquí, i d'exemple dels qui avui votarem.

I finalment, potser, també, hauríem de recordar que la Ponència del projecte al Consell d'Europa va ser feta per un dels representants andorrans, el senyor Jaume Bartumeu, que va rebre el suport dels demés delegats andorrans, i que això hauria de ser motiu suplementari per a la seva aprovació.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, exposada la Proposta té la paraula el Grup Lliberal, Sr. Francesc Bonet teniu la paraula.

El M. I. Sr. Francesc Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Seré molt breu, perquè la lluita contra la corrupció és un tema prioritari, i creiem, des del Grup Lliberal, que no pot estar subjecte a cap dialèctica o baralla política, ja que en definitiva es tracta de defensar -com s'ha dit molt bé- la llibertat i la democràcia, sobretot els seus valors fonamentals.

Evidentment, on hi ha corrupció no hi ha democràcia. A més, també, hem de complir amb un deure constitucional, amb una obligació constitucional, que és que la corrupció no limita, sinó que elimina, a vegades, el bon funcionament de l'economia de mercat.

Tant el Grup Lliberal com el Govern són sensibles al tema, a l'ensems que la resta de les forces parlamentàries. Ja s'ha dit abans, per part del Sr. Narcís Casal, les modificacions dels articles 105 i 114 del Codi penal van ser per assentiment. També, hi ha hagut examen i aprovació de la Proposta d'adhesió al Conveni de les Nacions Unides, i a un altre Conveni sobre el blanqueig, descobriment, embargament i confiscació de productes del crim, l'any 99.

Som conscients que amb aquest Conveni, Andorra haurà de dotar-se d'una estructura especialitzada en la lluita contra la corrupció. Estructura que serà a nivell policial, a nivell jurisdiccional, a nivell administratiu. Andorra, també, haurà de desenvolupar una reglamentació i una legislació, i Andorra estarà subjecta, també, a un mutu control, perquè, també, Andorra podrà controlar en aquest sentit, i també subjecta a les obligacions de cooperació.

Jo crec que, no gensmenys, avui, també, és ocasió... -per acabar, ja, amb l'exposició per part del Grup Lliberal- amb aquesta Proposta d'acord s'hauria de deixar constància de què malgrat qualsevol conveni que es pugui signar sobre el tema de la corrupció, o qualsevol modificació o articles que pugui haver-hi en el Codi penal sobre el tema de la corrupció, la millor forma de preveure, de prevenir la pràctica d'actituds corruptes, neix de les persones mateix, neix de la seva força moral interna, de la seva estructura de valors com a persones humanes, i evidentment, aquest és el primer pas per preveure qualsevol corrupció, malgrat convencions o articles que hi hagi en el Codi penal.

És tot el que havia de dir, Sr. síndic. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions entenc que la Proposta queda aprovada per assentiment?

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt número 8 de l'ordre del dia.

8. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de les ratificacions dels Protocols núm. 1 i núm. 2 al Conveni europeu per a la prevenció de la tortura i de les penes o dels tractaments inhumans o degradants.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 4/2000, del 2 de febrer, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

(Se senten veus)

Quan vulgueu Sr. cap de Govern. Després?

Bé, passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt intervé el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Una molt breu intervenció. Estem totalment d'acord amb aquesta ratificació. Únicament fer constar que en el Protocol número 1, l'article primer obre la porta a la possibilitat que dels tres candidats que es presenten en la terna que ha de preparar la delegació nacional a l'assemblea parlamentària, un sobre els tres pugui ser una persona que no tingui la nacionalitat del país que està proposant la terna. Només recordar que Andorra, ja, ha procurat no haver de fer-ho així, i que hem de procurar entre tots poder continuar presentant -com s'ha fet ara- una terna de tres persones preparades i competents de nacionalitat andorrana. Això, perquè s'ha fet ara. Ara ratifiquem això, però no voldríem que semblés que al ratificar això, ara poguéssim tenir tendència a anar a buscar a fora el que segur que podem trobar a casa nostra amb plenitud de capacitat.

Res més.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, intervé el Sr. Narcís Casal.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, hem de dir que el Conveni europeu sobre la tortura ja ha estat signat i ratificat pel nostre país, i per tant, això ja és una realitat a casa nostra.

Sembla *inclús* que al final hem aconseguit trobar la persona que ens representarà en el Comitè d'inspecció que preveu el Conveni -després de bastant temps de buscar-la.

Es tracta ara de la ratificació de dos Protocols que han de permetre que països que no són membres del Consell d'Europa puguin, també, adherir-se al Conveni sobre la tortura.

Ens hagués agradat que el Govern en la seva Proposta, que s'ha publicat en el Butlletí del Consell, hagués fet una mica més d'exposat didàctic o de dades sobre d'on venien aquests protocols, perquè els que no disposem de tanta informació, això ens ha obligat a fer una mica de recerca.

Bé, jo penso que, en general, no hem de posar cap tipus d'obstacle perquè aquest Conveni sigui signat.

Sobretot si del que es tracta és de millorar el respecte als drets humans de ciutadans europeus que no tenen la sort de viure la pau i la prosperitat del nostre entorn.

Doncs, bé, per això el nostre Grup votarà a favor.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per part del Grup Lliberal alguna intervenció? No?

El Govern vol intervenir?

Sr. ministre de Relacions Exteriors teniu la paraula.

El M. I. Sr. Albert Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

Com a membre del Consell d'Europa, Andorra participa plenament de la filosofia de respecte dels drets humans i de l'imperi del dret. Perquè aquest Conveni es pugui aplicar en un país màrtir, com és els Balcans, i concretament Bòsnia, aquest innocent membre ha patit una violació constant dels drets humans, fa falta, tècnicament, que aquests dos protocols siguin aprovats pel conjunt dels estats membres.

Per això era tan important que Andorra, també, pogués ràpidament aprovar i ratificar el Protocol número 1, que és el que permet que estats no membres puguin estar convidats de forma que els principis fonamentals que són el pilar sobre el qual funciona tota l'Europa occidental, puguin, també, participar-hi.

I el segon és una esmena tècnica, perquè el Comitè pugui modificar-se amb dos modificacions: l'una que la modificació sigui feta per meitats, i la segona que la reelecció pugui ser feta dos cops enlloc d'un. Això dóna uns mitjans de treball en aquesta zona dels Balcans molt més eficaços i molt més útils.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, per l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Narcís Casal teniu la paraula.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Sr. ministre, m'ha semblat molt interessant la seva exposició. El que m'hagués agradat, sincerament, és

que per via d'informe, acompanyant la Proposta de convenció, o per via d'ampliar una mica l'exposició de motius, haguéssim tingut una mica més d'informació. Sobretot aquesta informació vital que deia vostè que ha d'estar signada per tots els estats membres, i que és una cosa molt important, i que podria comportar responsabilitat per a nosaltres si haguéssim tingut la temptació de votar negativament, per exemple.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions, també, entenc que la Proposta queda aprovada per assentiment?

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt número 9 de l'ordre del dia.

9. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de modificació de l'article 2 del Reglament d'aplicació núm. 5 de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

El Projecte fou publicat en el Butlletí número 5/2000, del 21 de febrer. No s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern? No?

Per part dels grups parlamentaris?

Sr. Vicenç Alay, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest Projecte de Llei que avui anem a debatre és una modificació sobre un Projecte de Llei que va passar en aquesta Cambra a finals de l'any passat, i que va estar aprovat sense intervencions. Va coincidir la seva presentació amb un període de molt treball polític. Hi havia les eleccions, i va passar sense que meressqués de cap grup alguna intervenció.

Jo crec que ara que s'aprofita... bé, que en aquest moment entrem una modificació. El que fa és estrictament canviar alguns dels aspectes que estaven recollits, ja, en la Llei del 99. Alguns aspectes que afecten... es parla de l'IPC, en la Llei del 99 es parlava del 2,5%, que era estimatiu, i en aquest cas, ja, es disposen de dades vàlides, de dades contrastades, i sobretot que la modificació veïés aquest cas.

Bé, el que volia dir és que aquesta modificació canvia substancialment el sistema que hi havia per regularitzar la posada al dia de tot el sistema d'indexació de les prestacions de la Seguretat Social, siguin les pensions, sigui la compra de punts, siguin les pensions alimentoses, vénen referides, o venien referides al salari mitjà d'acord amb el que diu el Reglament d'aplicació que ara parlem -el número 5.

El Govern va decidir substituir aquest salari mitjà per un índex, del que ara disposem, i que en el seu moment no disposàvem, que és l'índex de preu al consum. Això, al nostre entendre, és positiu. És positiu, perquè l'índex de preu al consum és una realitat objectiva, és fàcil o ha de ser relativament fàcil de calcular, i no s'ha de desviar massa del que és la realitat social i econòmica del país.

Els salaris mitjans era una eina que s'utilitzava abans a manca d'altres recursos, i que podia representar desviacions importants sobre la realitat dels preus al consum.

Des d'aquest punt de vista no hi ha res ha dir. El problema es planteja quan comparem el que suposa la diferència que hi pot haver entre un índex de preu al consum i un salari mitjà. Si revisem una mica el que han estat les pugues dels últims anys, veurem que les pugues han estat pugues molt importants. I per una raó elemental, i és que els salaris mitjans han pujat molt més del que pujava la vida al nostre país.

Aquesta mesura que es pren ara, comparant-la amb el que era el règim anterior, significa que els pensionistes rebran menys diners, o que les expectatives que hi ha de cara al futur són expectatives deficitàries respecte al règim anterior. No vull dir que sigui dolent. Em sembla correcte, perquè de la mateixa manera que ara representa això, també podria representar, en cas d'haver-hi una recessió econòmica, una sortida més favorable que la que hi havia anteriorment. Què vol dir això? Doncs, que és una qüestió que es pot interpretar de moltes maneres, però, objectivament, jo crec que es produeix una millora.

De totes formes, com que aquesta hipòtesi de què parlava és real, que el salari mitjà ha pujat més que no puja això, ens trobem que certes expectatives que podien tenir les persones que cobren una pensió, sobretot aquelles persones que cobren pensions petites, i que poden tenir algun problema econòmic, doncs, es poden veure's compromeses.

Davant d'això, a mi m'agradaria remarcar una cosa, i és que en els diferents mitjans de comunicació han aparegut de tant en tant referències, *inclús* des de la pròpia Caixa de Seguretat Social, sobre la problemàtica que pot tenir la viabilitat qüestionada del sistema de pensions. Una qüestió com aquesta

que comença a posar... bé, a introduir alguns canvis a aquest règim de cobrar pensions, nosaltres entenem que hauria d'estar acompanyada per part del Govern de les mesures pertinents per afrontar la reforma de la Seguretat Social, de tota aquesta reglamentació que es ve reclamant des de fa molt temps. Hi ha hagut un estudi -suposo que tots els d'aquesta Cambra en tenim constància- fet per un banc per instàncies de la pròpia CASS, que ja parla d'una reconversió del sistema. És una versió parcial, una de les múltiples versions que hi pot haver de reforma. Però, entenem que el Govern està obligat a afrontar això. Ens trobem amb un canvi que posa sobre la taula aquesta possibilitat que les pensions es vegin disminuïdes respecte al que era anteriorment.

Per aquesta raó, el nostre Grup que votaria positivament el canvi estrictament tècnic, s'abstindrà per aquesta raó. Hi ha un canvi tècnic, però, entenem que el Govern i la Caixa Andorrana de Seguretat Social, on està representada majoritàriament al Consell d'Administració, hauria d'haver previst mesures per començar a treballar en aquest tema de posar al dia el règim de la Seguretat Social.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per part del Grup Mixt, també, intervé la Sra. M. Rosa Ferrer.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, una mica en la línia del company Vicenç Alay, des de Nova Democràcia, també, ens abstindrem a la votació d'aquest text.

El Projecte de llei que ens ha presentat, ara, el Govern ve a substituir-ne un altre que tot just fa quatre mesos que es va aprovar. Concretament en la sessió del Consell General del dia 16 de desembre de l'any passat. I com ha dit el Sr. Vicenç Alay, per raons d'excessiva activitat política en aquell moment, no vam presentar esmenes, o no vam... El cert, també, per part nostra, és que efectivament no vam poder analitzar-lo acuradament. El text que es va presentar en aquell moment era completament diferent, allà es donaven xifres, no era en base a l'IPC, com el text que ara es presenta, era diferent, i entenem que era la modificació que anyalment de tràmit, pur i simple, es presentava a la Cambra, al Consell General per aprovació. Un cop revisat tot, ens hem adonat que la cosa no és així.

Actualment el Govern el que fa -com s'ha dit- és que les tarifes de la CASS enlloc d'augmentar-se

anyalment en base a l'augment percentual del salari mig declarat, ho faci en base a l'indicador de l'IPC.

D'entrada, a primer cop d'ull, per nosaltres, també, sembla un plantejament totalment coherent i raonable, però si ens parem a pensar una mica se'ns plantegen seriosos dubtes, molts dubtes, sobre l'oportunitat o no d'aplicar aquest indicador en el nostre sistema actual de Seguretat Social que tenim.

Jo us donaré dades, si em permeten: l'IPC, per exemple, de l'any 1999 se situa en el 2,68%, i el de l'any 1998 en un 1,62%. Això està publicat al BOPA.

El percentatge d'augment del salari mig declarat a la CASS... -donaré unes dades perquè en tinguem una idea- l'any 1980, per exemple, era del 20%; deu anys després, l'any 1990, era del 8,8%; el 1996 del 4,65; el 1997 del 3,11; el 1998 del 3,44... -sí, mentre que l'IPC del 1998 era 1,62 i aquí 3,44-; el 1999 del 4,58%, i al 1999 l'IPC és 2.68%. Tinc les dades aquí per si algú volgués verificar-ho.

Així, podem observar, a simple vista, a simple cop d'ull, que el percentatge d'augment del salari mig declarat a la CASS, és sensiblement superior al percentatge de l'IPC, de l'indicador de l'IPC.

D'una simple anàlisi, que, evidentment, caldria aprofundir i perquè ens faltaria més documentació, més temps i més mitjans tècnics, se'n desprèn d'una simple anàlisi que les persones que ens trobem en actiu, i estem adquirint punts de vellesa a la CASS, per quan ens arribi l'hora de la jubilació, possiblement podrem acumular més punts, perquè el preu només en augmentar en base a l'IPC no serà tant car com si s'augmentés en base al salari mig, i per tant, un tant per cent inferior. En conseqüència, podrem tenir més punts a l'hora de cobrar les nostres pensions quan arribem a la jubilació.

Però, en canvi, les persones que ja estan cobrant la pensió, avui en dia, i que per tant no compren punts, sinó que senzillament cobren d'aquests punts que ja tenen, en tindran el mateix número, però, amb un valor -possiblement poca cosa- però serà inferior si s'augmenta només l'IPC, que no el que tindria si s'augmentés en base al salari mig declarat a la CASS.

Com que nosaltres entenem que avui els més desfavorits precisament són les persones que estan cobrant les pensions, siguin del tipus que siguin, ens preguntem si amb aquesta política d'aplicar l'IPC, a mig termini, no pot acabar perjudicant seriosament aquestes persones. Sobretot si tenim en compte que els imports de les pensions a Andorra són baixos, són molt minsos, i que en la majoria dels casos no permet, als seus beneficiaris, sobreviure exclusivament amb els ingressos d'aquestes pensions.

Davant d'aquests seriosos dubtes, que com he dit, caldria analitzar més acuradament, hem d'afegir el fet que durant aquesta legislatura la política que vostès han portat a terme en matèria de seguretat social, s'ha limitat a modificar el Consell d'Administració, donant-ne el control majoritari al Govern, però, una reclamació nostra era que es definís quina era la responsabilitat del Govern, de l'Estat en relació a la CASS, en el supòsit que ens trobéssim que no hi haguessin suficients recursos per fer front als compromisos de la pròpia Seguretat Social.

Tampoc no han tingut... en aquell moment es va dir que es plantejaria una reforma aprofundida, que se'n parlaria de la Seguretat Social, i això tampoc s'ha fet. No s'ha entrat a tràmit cap llei, no hi ha hagut debat sobre aquesta qüestió, i com ha comentat el Sr. Vicenç Alay, doncs, sí, que s'ha apuntat per altres sectors que el que la Seguretat Social a Andorra necessita és una reforma acurada.

En conseqüència, si la Proposta que fa avui el Govern de fixar l'IPC com a indicador per augmentar les tarifes de la CASS es fes en un sistema modern, eficaç, amb un diferent de la Seguretat Social, en el qual les pensions que perceben les persones els permetessin viure dignament sense haver de dependre d'altres recursos, dels fills o d'altres revinguts que puguin tenir, possiblement l'aplaudiríem, perquè és un indicador objectiu, i l'aprovaríem amb molt de gust, però, efectuar una modificació com la que proposen, sense haver-se efectuat cap debat sobre el model de seguretat social, fins on arriba la responsabilitat de l'Estat, i fins on es vol o es pot cobrir, tant la part sanitària com la vellesa. Ens sembla posar una vegada més el carro davant dels bous, o començar la casa per la teulada, sense valorar acuradament les conseqüències que pot arribar a comportar.

Per aquests dubtes que se'ns plantegen, des de Nova Democràcia ens abstindrem en la votació d'aquesta Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, té la paraula el Sr. Miquel Alís.

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre Grup Parlamentari està totalment d'acord amb el que acaben de dir els companys Vicenç i Rosa, i voldríem, també, insistir encara, una vegada més, en la necessària reforma de la Seguretat Social,

aquesta reforma que esperem des de fa, ja, bastants anys, i que ens van prometre.

Pel primer motiu i per aquest, el nostre Grup, també, s'abstindrà en la votació d'aquesta Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal intervé el Sr. Francesc Mora.

El M. I. Sr. Francesc Mora:

Gràcies Sr. síndic.

Fer només alguns comentaris al respecte de les intervencions. Per una banda, des del Grup Parlamentari Lliberal, també, considerem que tècnicament presenta moltes més garanties indexar els increments sobre la base de l'índex de preus al consum, que és una dada estadística, que és coneguda, que està publicada, i que en tot cas pretén reflectir els increments dels preus per poder anivellar els poders adquisitius, en aquest cas de les pensions.

Entenem que beneficia als interessats ja que els aporta major garantia jurídica, en tot cas de quin ha de ser l'increment aplicable, no quedant sotmesos a un indicador bastant aleatori com pot ser el salari mig, que potser en anys anteriors, degut a una administració andorrana més precària, s'havien de buscar fórmules d'aquest tipus. Avui en dia havent-hi un sistema de l'IPC desenvolupat, permet que això sigui molt més acurat.

D'altra banda és difícil comparar els increments passats sobre la base dels salaris quan no es tenen les referències de les inflacions. Possiblement en aquests anys anteriors, també, les inflacions eren més altes, la qual cosa, també, potser *inclús* per sobre de l'increment salari mig.

En tot cas, el sistema presenta aspectes molt més positius que no pas aspectes negatius. No només això, que, potser, el debat realment, sí, que hagués hagut de ser el debat de l'altra llei.

La Llei d'avui ve a corregir aquesta diferència entre l'IPC aplicat en el seu moment, que era del 2,50, per passar-lo al 2,68. És a dir que la Llei d'avui, el que fa és realment pujar aquesta indexació del 2,50 al 2,68%. Per tant, entenc que és bo que s'aprovi aquesta Llei.

Comentar només respecte a l'abstenció que es produeix al vot d'aquesta Llei, en certa manera puc entendre els raonaments. Es demana una llei de la Seguretat Social, es demana un debat aprofundit sobre el model de Seguretat Social. Evidentment que ho compartim plenament, però no és votant una abstenció que es posa de manifest aquest debat.

En tot cas, entenc que és una posició políticament còmoda abstenir-se, sabent que avui s'apujarà del 2,50 al 2,68% gràcies al vot de la majoria lliberal.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Per completar el que s'ha dit. Primer, hem de recordar, perquè tots ho sabem prou, que estem en un sistema de capitalització, i no de distribució, com en altres països, tot i que en molts d'aquests altres països s'estan orientant parcialment cap a un sistema de capitalització. Això fa que persones... no hi ha ningú, avui dia a Andorra que hagi cotitzat quaranta anys, per exemple, com en d'altres països, i més de quaranta anys; i molt més tenint en compte que moltes persones que han cotitzat han començat a cotitzar després d'arribar a Andorra, més enllà del 68, que és quan va començar la CASS a ser generalitzada. Per això, es donen els casos aquests de pensions insuficients, i per això la pròpia CASS, que no deixa de ser un organisme de funcionament mutualista, és a dir de cotitzacions pròpies, ha fet correccions. Els cinc mil punts que tots coneixem, per exemple, més enllà del que era la seva obligació, del que era fins i tot el seu estatut.

Però, és clar, això requereix la reflexió sobre aquest fet. Hi ha una sèrie de persones que no han tingut, en el moment d'arribar a la pensió, allò que esperaven, tenint el que havien cotitzat.

Una altra reflexió a fer, fins i tot per a les persones que cotitzen avui dia, que una cotització de la vellesa del tipus C hagués estat per a tots molt més important i molt més interessant a l'hora de rebre les pensions. Però, és clar, a l'hora de pagar cada mes o de deixar que et retinguin una part cada mes més important, molta gent, lamentablement, ha preferit optar pel tipus A que és el més econòmic. Per això, després es troba el que hi ha al cistell.

Però, això no vol dir que l'Estat hagi de defugir les seves responsabilitats. Doncs al contrari, per una part la Llei la discutirem en aquesta legislatura, en aquesta sala. Jo em comprometo davant de vostès, com ja s'ha fet, i ho farem, perquè aquesta Llei està força avançada. És una Llei que serveix per fer el que fem ara, és prèvia, és una primera Llei sobre una estructura organitzativa de la CASS, que feia més falta que res. I l'altra s'està fent, és molt més

complicada, és clar que sí. Però, s'està fent, i arribarà a aquesta Cambra oportunament.

També, un breu comentar i, si pot sorprendre, dir que l'any 80 va augmentar un 20%. Sí, ja ho ha precisat el Sr. Mora, potser la inflació era d'un 14 o 15%, però, també, tots tenim prou clar que el sistema era en funció de les declaracions de salaris. D'un any per l'altre podia perfectament passar que per augment de l'eficàcia de la pròpia CASS, el que hi hagués és un augment d'honoradesa declarativa per part de la part patronal. Això sabem que ha passat així. Hi han hagut moments en què la gent ha començat a declarar més la realitat. Però, malgrat això, eren dades no connexes amb l'autèntica realitat del país. Les que serviran a partir d'ara són les reals, i tenen una immediata relació amb la inflació, que és el més important. L'important és que es mantingui el poder adquisitiu de les pensions i de les cotitzacions que reben en qualsevol cas, i això es manté sempre que l'IPC sigui calculat adequadament, com es fa en tots els països i com s'està fent a Andorra.

Per tant, aquest debat el tindrem, també, és clar que sí, quan parlem de la Llei de la Seguretat Social, i no solament d'això, sinó de la responsabilitat de l'Estat més enllà de la Seguretat Social en els casos que calgui. Una responsabilitat que avui ja s'exerceix, que sempre s'ha exercit per part de tots els governs per la via d'ajudes a les persones que realment ho necessitin més. Això es fa, però, convé que es faci més endavant, i per això, també, s'estan preparant altres textos legals, legislatius per completar el de la CASS, que no té perquè ser només la CASS la que arribi a subsanar aquests dèficits estructurals de molts anys de país, però, que en fi, tots plegats segur que en podrem discutir, i millorar l'estructura legal del nostre país en aquest aspecte social.

Res més Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Vicenç Alay, per part del Grup Mixt, teniu la paraula?

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Era per contestar al Sr. Mora, que diu que això resulta molt còmode. Miri, no sé si és còmode o no, però, el nostre interès ja s'ha complert en el fet d'escoltar del Govern una manifestació sobre aquest tipus.

Quan nosaltres hem decidit abstenir-nos, sabíem que no comprometíem de cap manera que pugés aquest 2,5 i passés a 2,68, no per la seva gràcia, augmentant sinó per la seva mala gràcia calculant el dia que van estimar en 2,5 enlloc de 2,68. Però, bé, no és una qüestió, tampoc ningú es farà milionari amb aquest augment.

En tot cas, seguim reclamant aquest debat que s'havia encetat, i avui recordo al Sr. cap de Govern que hi havia, semblava en algun moment que hi havia bona predisposició, i que *inclus*, la modificació del Consell d'Administració era el primer pas per un debat més aprofundit i que posés en causa tot el funcionament actual per buscar-li una nova fórmula.

Nosaltres, li prenem la paraula i estem disposats, pel dia que vulgui, a encetar aquest debat. Hi ha fórmules de capitalització, hi ha fórmules de repartiment. No creiem que estigui tot dit, i creiem que és interessant posar a l'abast de tothom un debat d'aquest tipus.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Bé, si no hi ha cap altra intervenció per part dels grups parlamentaris, procedirem a la votació, recordant que sí és sí al Projecte, no és no al Projecte.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : M'abstinc

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : Sí

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : Sí

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : M'abstinc

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : M'abstinc

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Sí

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : M'abstinc

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : Sí

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Tomàs Roca : Sí

M. I. Sr. Jordi Torres Alís : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : M'abstinc

M. I. Sr. Miquel Alís Font : M'abstinc

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : Sí

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : Sí

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí

M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí

M. I. Sr. Modest Baró Moles : Sí

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : M'abstinc

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots a favor: 15, abstencions: 10.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació el Projecte queda aprovat.

Passem al punt número 10 de l'ordre del dia.

10. Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de l'estatut de la radiodifusió i televisió pública i de creació de la societat pública radiotelevisió d'Andorra SA.

L'Informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat en el Butlletí número 11/2000, del 3 d'abril. El Sr. Joan Tomàs, nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa, exposarà l'Informe.

El M. I. Sr. Joan Tomàs:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 16 de març, la Comissió Legislativa d'Economia, em va nomenar ponent per a la Proposició de llei de l'estatut de la radiodifusió i televisió pública i de creació de la societat pública Radiotelevisió d'Andorra SA, atès que el Sr. Simó Duró Coma, nomenat ponent per aquesta el 18 de novembre de 1999, havia deixat de ser conseller general, per renúncia expressa, el dia 2 de març d'enguany.

Com a ponent, doncs, exposo l'Informe de la Comissió davant del Consell General.

La Comissió Legislativa d'Economia ha examinat la Proposició de llei de l'estatut de la radiodifusió i televisió pública i de creació de la societat pública Radiotelevisió d'Andorra SA, i les esmenes

presentades a aquesta, en el decurs de les reunions tingudes els dies 20 de gener, 3, 10 i 17, de febrer i 16 de març d'enguany.

A la Proposició de llei s'hi han presentat dinou esmenes: divuit per part dels consellers del Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic, i els consellers Jaume Bartumeu Cassany i M. Rosa Ferrer Obiols i, una per part dels consellers del Grup Parlamentari Lliberal.

De les dinou esmenes presentades: nou han estat aprovades per unanimitat; cinc han estat transaccionades i aprovades per unanimitat; una esmena ha estat retirada, i quatre no han estat aprovades.

Cal esmentar que en el decurs de l'anàlisi es va creure convenient demanar un dictamen jurídic sobre el capítol cinquè de la Proposició de llei, relatiu al dret de rectificació. Aquest dictamen ens va confirmar que el dret de rectificació, al ser un dret reconegut en el capítol tercer de la Constitució, havia de regular-se mitjançant llei qualificada. I ens va assegurar que es podia mantenir el capítol cinquè en els termes redactats en la Proposició de llei, proposant-nos, per ser més respectuosos amb el principi de seguretat jurídica, que a través d'una disposició final, s'explicités el caràcter qualificat d'aquest, cosa que la Comissió ha fet a través de la presentació d'una esmena transaccional aprovada per unanimitat.

Finalment, vull comentar que entre les esmenes aprovades per unanimitat, hi ha una esmena de modificació ortogràfica de tot el text, gràcies a la qual, s'ha millorat sensiblement el text de la Proposició de llei, inicialment presentat.

Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt té la paraula el Sr. Vicenç Alay.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

El dia 30 de setembre, dia en què el Consell acordà prendre en consideració aquesta Proposició de llei, el nostre Grup, IDN, hi va votar a favor.

I, ho vam fer per una qüestió molt simple: el marc dissenyat per l'anterior llei havia quedat obsolet, i a més, el funcionament de la junta de l'ORTA, per a nosaltres políticament inacceptable en el seu paper d'instrument del Govern, havia portat la situació a un punt de no retorn.

La Proposta de la majoria lliberal -ja ho vam dir en el seu moment- planteja un model radicalment diferent de l'anterior.

Millor o pitjor? Dit en el sentit elemental -recollit per la Constitució- de garantir el pluralisme, l'objectivitat i la pluralitat que s'ha d'exigir a un mitjà de comunicació estatal.

Es fa difícil de dir-ho taxativament. Aquí, i en qualsevol país aquest és un tema polèmic i de difícil solució...

En una primera anàlisi de la Proposició de llei es pot concloure que el model plantejat significa un retrocés per quant adjudica al Govern tot el pes de la gestió. En la llei del 1989, modificada per la llei del 1992, la gestió directa era assumida per l'ORTA i exercida per una Junta de Govern designada pel Consell General. Això, tal com es deia en l'exposició de motius d'aquella llei, permetia introduir un grau important de consens, assegurava una major representativitat de les forces polítiques, i consegüentment, semblava augurar la neutralitat i el pluralisme. El director, en aquest marc, era un simple òrgan executiu de l'ORTA.

En la Proposició que discutim, la gestió recau en la societat Ràdio Televisió d'Andorra, Societat Anònima amb el Govern exercint de Junta General, amb un director, nomenat pel Govern, en el paper d'administrador únic.

Al costat d'aquests òrgans gestors, es crea el Consell Andorrà de l'Audiovisual, aquest sí nomenat pel Consell, però amb funcions assessores i consultores, únicament. El control parlamentari s'exerceix directament des del Consell, mitjançant una comissió legislativa.

A la vista d'aquests fets resulta fàcil desqualificar la Proposició i, per contrast, donar per bona la llei actual.

Ara bé, només cal veure quin ha estat i quin és el respecte a la pluralitat i a l'objectivitat que, sota la tutela de l'ORTA, s'ha produït i es segueix produint en la nostra ràdio i televisió públiques.

Aquella teoria de què una junta elegida directament pel Consell assegurava el consens, i la neutralitat ha quedat tristament retratada, al punt que els membres de l'ORTA que representaven l'oposició s'han vist obligats a abandonar-la. A l'ORTA, com al Consell, la majoria lliberal, majoria absoluta, ha bandejat qualsevol il·lusió de consens.

A partir d'aquí, doncs, qualsevol lectura o qualsevol consideració és ben legítima.

El nostre Grup, però, creu que s'havia de canviar, s'ha de canviar la llei.

També vam dir que cal una gestió imparcial i eficaç. La Llei que es proposa pot assegurar o no aquesta imparcialitat i aquesta eficàcia en la mesura que ho vulguin fer el Govern i la seva majoria.

No votarem que no, perquè volem donar un marge de confiança a la majoria, però tampoc votarem que sí, perquè aquest marge de confiança tampoc dóna per tant.

Així, doncs, els nostres dos vots seran d'abstenció.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

També, pel Grup Mixt, té la paraula la Sra. M. Rosa Ferrer.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, no entraré amb detall per comentar els aspectes purament tècnics de la Llei, perquè ho ha fet d'una manera molt planera i entenedora la persona que ha estat nomenada, el conseller company que ha estat nomenat ponent, el Sr. Tomàs, per tant faré consideracions més polítiques.

D'ençà que s'inicià aquesta legislatura, ja fa més de tres anys, els mitjans de comunicació públics -la Ràdio Nacional d'Andorra i la Televisió d'Andorra- han estat objecte de polèmica i de discussió en aquesta Cambra.

El màxim exponent és la Televisió d'Andorra que durant molt de temps ha estat al servei, gairebé exclusiu, del cap de Govern. Els membres de la fins ara Junta de Govern de l'Organisme de Ràdio i Televisió d'Andorra que representaven l'oposició parlamentària -com ha comentat el company Vicenç Alay- han hagut d'anar dimitint dels seus càrrecs degut a la inutilitat de diàleg amb els representants de la majoria lliberal a la Junta de l'ORTA. La majoria de la Junta de Govern de l'ORTA ha vetllat perquè el seu líder màxim, el Sr. Marc Forné i el seu seguici, tinguessin els millors espais televisats, i si podia ser tots, millor que millor.

L'ús i l'abús va culminar amb el nomenament d'un càrrec directiu en la persona d'un destacat militant i candidat del Partit Lliberal, i que des dels bancs de l'oposició vam haver de denunciar.

Semblava talment que el cap de Govern hagués creat la Televisió Andorrana per a l'autopromoció personal, pagada amb diners de tots, provinents dels pressupostos de l'Estat.

Sí! Calia posar fi a aquella situació. No es podia continuar amb les vacants al si de la Junta de Govern de l'ORTA i no cobertes per l'oposició.

El conegut punt de l'ordre del dia de les sessions d'aquesta Cambra, d'aquest Consell General sobre el nomenament dels membres de l'ORTA, el punt de l'ordre del dia de la vergonya, -diria jo- ens donava peu a l'oposició, a cada sessió del Consell General, de treure aquest tema i denunciar una mala manera de fer que enteníem que és la que s'estava produint. Per tant, calia aturar aquella vergonya, i el Grup Lliberal va entrar a tràmit aquesta Proposició de Llei.

Sí senyors! La manipulació mediàtica no podia continuar, perquè podia girar-se en contra, i vet aquí la raó de ser d'aquesta Proposició de Llei.

Nosaltres no votarem a favor d'aquesta Llei. I no ho farem, perquè no ens satisfà el seu contingut, tot i que apreciem l'esforç fet per alguns membres del Grup Parlamentari Lliberal.

És una Llei que entenem que no resoldrà el problema amb què ens trobem avui en dia. I no el resoldrà per les següents raons.

Es crea una societat anònima amb 100% de capital públic en la que el Govern fa les funcions de Junta General, i nomena el Director. Es crea un Consell Andorrà de l'Audiovisual com a òrgan merament consultiu, i assessor del Govern format per cinc persones tècniques i nomenades, això sí, -aquesta prerrogativa ens l'han deixat- pel Consell General per un termini de cinc anys, però és un òrgan purament consultiu i assessor del Govern. Fins aquí el poder decisoriu executiu continua romanent en mans directes del Govern.

Com a gran acte de generositat ens deixen que una Comissió Legislativa del Consell General pugui exercir-ne el control, podent fer comparèixer el Director -això és un article de la Llei. Se suposa que déu incloure el control deontològic, perquè d'això la Llei no en parla, del control deontològic, i és una esmena que havíem presentat des dels bancs de l'oposició, i que no va ser acceptada.

Sortosament a aquest Consell General, als membres de l'oposició en general, no ens cal que hi hagi aquesta Llei per fer comparèixer un director de l'Administració pública o d'una societat pública, perquè el Reglament del Consell General ja ens ho permet. Per tant, que hi sigui, o que no hi sigui aquest article a la Llei, és igual.

Per a nosaltres, tot plegat, és una pantomima més d'aquesta legislatura.

Hi ha una qüestió, al nostre entendre, primordial que ha oblidat aquesta Llei. Es tracta de la gestió

indirecta del servei públic de la ràdio i la televisió. És a dir les concessions.

Aquesta Llei anul·la la Llei de l'ENAR i la Llei de creació de l'ORTA, amb la qual cosa queda un buit legal d'incalculables conseqüències en aquesta matèria, amb el tema de la gestió indirecta, de les concessions. En l'exposició de motius de la Llei ens diuen que: "La regulació abasta tant la cobertura estatal actualment existent, com també preveu la possibilitat que ... pugui configurar-se un sistema de radiotelevisió de gestió indirecta mitjançant concessió administrativa". Però, curiosament la Llei només dedica un article sobre la gestió indirecta que diu que s'ha de fer mitjançant concessió administrativa, però, no regula enlloc les concessions en aquesta matèria. Sortosament els consellers de la Comissió d'Economia del Grup Lliberal van acceptar transaccionar una esmena -que és una de les esmenes que s'ha comentat transaccionades- en què es va afegir a l'article 5 una frase final que digués que qualsevol concessió administrativa necessita la prèvia aprovació del Consell General. No fa massa anys, concretament els anys 1996 i 1997, en aquesta mateixa Cambra vam haver de viure un episodi no gens grat amb l'afer de Tele-55. I, es tracta de poder evitar que es produeixin situacions com la que en aquell moment vam aconseguir d'aturar, gràcies a la Llei de l'ENAR i a la Llei de l'ORTA vigent.

I dit això, continuem pensant que no estaria de més que l'Estat andorrà signés la Convenció europea sobre la televisió transfronterera de 1989, però és clar, això també era una Proposta que els vam presentar. En aquell... no la van... quan es va debatre la qüestió de Tele-55 no van voler-ho acceptar, i no creiem que tres anys després hagin canviat d'opinió.

Finalment, he de recordar que aquesta Llei ha estat analitzada a la Comissió Legislativa d'Economia que presideixo... -i en el treball he de reconèixer que l'ambient i la predisposició per part dels consellers lliberals és d'un exquisit i d'un absolut respecte i cortesia- però vull aprofitar aquí per dir-los que vull deixar la presidència de la Comissió d'Economia, i ho faré per una raó de consciència, i amb tot el respecte que em mereixen la resta de vostès, amb els quals sempre hi ha hagut un bon diàleg.

Però, en la meua qualitat de president he de signar els informes del treball sobre lleis, com la que avui s'aprovarà, i que no comparteixo. He de signar informes de lleis que el Govern ens presenta amb incorreccions tècniques. Sempre hem d'estar demanant informes, reformant les lleis... Lleis que entren a tràmit sense la més mínima documentació o memòria explicativa. Lleis que encara no fa un any que s'han aprovat, i ja s'haurien de reformar o modificar -vegi's el Codi de la circulació-, o lleis que

necessiten el desplegament reglamentari perquè siguin útils i els reglaments no arriben -vegi's la Llei de tinença d'animals o la d'allotjament turístic, en què encara esperem la classificació hotelera, que en aquell moment ja estava a punt, i estava promès. Lleis que ni tan sols... -aquí ho ha esmentat el ponent- aquesta Llei que s'aprova avui, -en aquest tema, els excuso- però lleis que no han estat ni tan sols sotmeses a correcció lingüística, una manera de treballar amb els recursos que té tot un Govern d'Andorra, lleis que entren a tràmit en males condicions.

Vull que quedi constància que no sóc ni seré més corresponsable d'una manera de fer del Govern Liberal. D'una manera de treballar allunyada del rigor que entenc que mereix la tasca del legislador.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció de l'Agrupament Nacional Democràtic. Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Ens trobem a punt de votar una Llei polèmica, si més no pel fet d'haver suscitat un intens debat entre diferents maneres d'entendre el funcionament de la ràdio i la televisió estatals.

És una Llei que ha tardat molt en arribar, però que, suposo, finalment, avui, s'aprovarà. Quan dic que ha tardat molt en arribar, no vull dir que culpo d'aquest retard de forma exclusiva el grup de la majoria. Hem de reconèixer que fa temps se'ns proposà de participar-hi, i no ho vam fer. Per tant, la culpa, també, és una mica nostra.

En el treball en Comissió van ser acceptades moltes esmenes, ja sigui per aprovació del text alternatiu presentat, o en base a una transacció. Pensem que el redactat que s'aprovarà és millor que el que es va portar a tràmit, però, també, hem de dir que de les esmenes que eren realment de fons, poques n'han passat. Malauradament, pensem que aquestes són les que haurien millorat la Llei de forma notable.

Fent una anàlisi del text definitiu, he de dir que alguns aspectes de la Llei ens semblen positius: que la ràdio i la televisió gestionades per l'Estat ho siguin a través d'una societat, que el Govern en sigui l'únic accionista -i dic ben bé l'únic-, o que la gestió directa sigui responsabilitat del director. Estem segurs que aquesta organització farà que la gestió diària sigui més àgil, i que es puguin prendre decisions de manera ràpida, sovint necessàries en el dia a dia

d'una empresa d'aquestes característiques, encara que sigui pública. Ha quedat clarament demostrat que la presència d'una Junta de govern no era pràctica, entre altres coses per la inevitable politització i dependència de la mateixa.

Un cop dit això, també, he de manifestar que no compartim, gens ni mica, altres preceptes. La primera idea que defensaven les nostres esmenes (i pel que s'ha vist, no era compartida per la coalició lliberal) és que aquesta Llei havia de regular tant els serveis de ràdio i de televisió explotats per l'Estat com els explotats mitjançant concessió. Això ens hauria permès donar una solució, o més ben dit, regular el sector amb un sol text, i no haver de tornar a legislar sobre la matèria d'aquí a poc temps, tal com ja passa o com passarà ben aviat amb moltes de les lleis aprovades en aquesta legislatura. Per tant, lamentem la manca de previsió de la Llei en aquest sentit.

El segon punt de discòrdia amb els plantejaments de la majoria lliberal, i el més important al nostre entendre, és el relatiu al paper que ha de tenir el Consell Andorrà de l'Audiovisual. Nosaltres sempre hem pensat que hauria de tenir unes atribucions i unes facultats molt més importants que les que es preveuen, i que moltes de les seves decisions haurien de ser vinculants. No pot ser que aquest òrgan, elegit pel Consell General, sigui merament consultiu, sense cap tipus d'iniciativa, les decisions del qual no tenen cap valor. Ens demanem quina és, segons els plantejaments de la majoria, la utilitat que tindrà. El Consell Andorrà de l'Audiovisual hauria de poder decidir, per si sol, (si es vol que sigui realment independent) ..., com deia, hauria de poder decidir, per exemple, l'adequació de tal o tal programa audiovisual als criteris de la Llei que estem tractant. La majoria, però, vol que tota la potestat de control la tingui una Comissió Legislativa, i que les eventuales compareixences del director de la ràdio i la televisió siguin davant d'aquesta Comissió. El que s'està fent aprovant aquest projecte, és legislar sobre una cosa ja legislada, perquè aquestes atribucions ja les té avui el Consell General, i si fins ara no s'ha fet comparèixer el director de l'ORTA davant d'alguna de les Comissions Legislatives, és perquè no s'ha cregut necessari. D'altra part, no es pot caure en el fet que les Comissions del Consell General tornin a tenir -encara que sigui mínimament- funcions executives, que és, al nostre entendre, el que pot passar segons com s'apliqui la normativa que avui s'aprovarà. En resum, s'hauria pogut evitar la possibilitat que aquestes disfuncions es produïssin acceptant que aquest organisme independent -el Consell Andorrà de l'Audiovisual- sigui qui exercís certes prerrogatives de forma exclusiva (i cito com la més

evident el control deontològic de les emissions), i que n'informés després el Consell General.

Si bé els elements que he exposat al principi fan que considerem el text que se sotmet a votació millor en molts aspectes, que el que fins avui ha vingut regint els destins de l'ORTA, les consideracions exposades ara mateix fan que no podem donar suport al redactat producte dels treballs fets en Comissió. Per aquest motiu, anuncio, ja, des d'ara, que la nostra postura en la votació que seguirà, serà la d'abstenció.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Té la paraula el Grup Lliberal, Sr. Francesc Mora.

El M. I. Sr. Francesc Mora:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, avui el que debatem o el que votem és una Proposició de Llei que va ser presentada pel Grup Parlamentari que presideixo, el Grup Lliberal. És a dir que és una iniciativa estrictament parlamentària, que malgrat el Govern té la seva intervenció amb la Llei quant a totes les atribucions que la Llei dona. És una iniciativa purament parlamentària, perquè així vam considerar que des del Grup Parlamentari calia tractar un tema així. És a dir fer-ne un debat fonamentalment legislatiu.

Són d'agrair les paraules del Sr. Tarrado quan diu que efectivament, des de fa temps que es va intentar passar un text d'una manera, diríem, informal per poder-hi treballar, es va intentar treballar-hi conjuntament. És d'agrair que, almenys, es reconegui aquest fet que es va intentar consensuar... No és que no s'aconseguís, no se'n va ni parlar. Finalment es va optar per presentar la Proposició de Llei mantenint sempre el caràcter d'iniciativa d'un Grup Parlamentari. Creiem que el tema, la regulació del tema ho mereix. Ho mereix perquè el mecanisme estructurat al voltant de l'actual, encara, Organisme de la Ràdio i Televisió Andorrana és un mecanisme que va néixer en un context històric determinat. Va néixer sobretot abans de la Constitució, quan el pes del Consell General, doncs, a l'hora de gestionar la tele i de gestionar-ho tot, era molt diferent del que actualment la Constitució li atorga en funcions de control i d'impuls de l'acció política del Govern... És a dir que el panorama constitucional ha canviat radicalment, i enteníem que l'estructura creada en el seu moment per l'ORTA no s'adaptava, i no s'adapta al model institucional andorrà. I continuem creient-ho.

És per això que es va considerar important iniciar tot el debat amb una gènesis estrictament parlamentària.

Malgrat això, s'ha aconseguit un consens... jo diria que un consens parcial o un consens relatiu, ja que s'accepten les bondats o una de les bondats de la iniciativa, malgrat que es rebutgen altres qüestions. És, fins a cert punt, comprensible que es donin aquestes divergències, ja que sinó potser semblaríem un Parlament massa monolític. Avui estem a uns nivells de consens que estan... Suposo, que al final -com deia el ministre- les "xispes" saltaran a l'última part del Consell. Però, fins ara, tot va bastant consensuat.

La Llei entenem que projecta elements importants respecte al model anterior. Per una banda, estableix uns principis generals als quals s'ha de sotmetre la programació. El primer d'aquests principis generals és el respecte a tots els drets i llibertats reconeguts en la Constitució.

Entenem que és quasi de sentit comú que l'activitat de la radiodifusió i la televisió pública d'Andorra estigui orientada cap al respecte dels principis constitucionals. Aquest fet ja fa que el nou organisme neixi amb una orientació clarament d'adaptació a la Constitució.

També, es crea en la mateixa Llei el que és la radiotelevisió andorrana com una societat pública. També enteníem que aquest era un element que facilitaria tot el que seria la vida de la pròpia televisió o radiotelevisió andorrana amb uns criteris més àgils i amb uns criteris més de relacionats amb tercers, i basats en el dret privat, molt més àgils i molt més adequats a l'economia de mercat. Per tant, entenem que aquest era un avanç important, que calia deixar de banda el concepte de parapública per passar al de societat pública, molt més -jo entenc- adequat als temps moderns.

El famós Consell Andorrà de l'Audiovisual que crec que és un dels elements que més divergències crea... El Consell Andorrà de l'Audiovisual, evidentment la Llei ho diu, és un òrgan assessor i consultiu del Govern i de la pròpia societat, de la ràdio i televisió, al qual entenem que des del principi s'ha volgut donar, i té per Llei una autonomia orgànica i una autonomia funcional, és a dir que és un Consell fonamentalment... hauria d'estar fonamentalment format per persones amb un coneixement important a nivell tècnic, o a nivell d'experiència, o a nivell del que sigui, del món de l'audiovisual perquè pugui aportar aquest assessorament, aquest criteri consultiu. La Llei estableix quins són els criteris per assessorar i per informar dels diferents aspectes que li pertoca. És un element important que aparta la gestió de la televisió estrictament del sistema híbrid que avui en dia ha portat fins on hem arribat, és a dir, cap a un sistema molt més clar. Serà més bo, o més dolent que estigui gestionat per un director

nomenat pel Govern. Però, en tot cas és més clar, i en tot cas és molt més responsable de tota aquesta actuació, i de no -diguem- diluir les competències entre diferents organismes, que al final no és competència de ningú, i tot és competència de tots. Ara cadascú sap quines són les seves competències, i cadascú sap quines són les seves responsabilitats.

Potser el que es volia crear... -dins de la intervenció del Sr. Tarrado és anar...- és que el Consell Andorrà de l'Audiovisual fos una espècie de censor polític que estigués controlant constantment si la programació s'adapta a no sé quins criteris, o no sé quins altres. En tot cas, la Llei estableix quins han de ser els criteris generals de la programació, i s'hi ha d'adaptar. No és qüestió de crear un organisme que es dediqui únicament i exclusivament a vigilar si aquest programa o l'altre fa això o allò. Té unes altres funcions molt més clares i molt més adaptades a l'entorn actual. Per tant, hem mantingut en Comissió aquesta posició del Consell Andorrà de l'Audiovisual, que entenem que ha d'aportar dintre de les seves competències, un assessorament i totes les consultes necessàries sobre el món de l'audiovisual a Andorra, que en aquests moments també està en període d'expansió.

Un altre element fonamental que entenem que és molt positiu que reguli la Llei, i sobre el qual és cert que finalment s'ha optat per declarar el títol que fa referència al dret de rectificació de qualificat. S'ha mantingut perquè entenem que és bàsic, i és fonamental en una televisió pública, sobretot a la vista que no solament la televisió pública ha de ser molt estricta amb les notícies que es donin, sinó que les persones que considerin que la televisió ha donat una notícia que no és fidel a la veritat, tingui el dret a què aquesta pròpia televisió rectifiqui, i amb última instància sigui aquest Consell assessor i consultiu del Consell Andorrà de l'Audiovisual -que en aquest cas té competències, també, per resoldre aquests recursos sobre el dret de rectificació- que també, hi pugui intervenir. És bàsic aquest dret en una televisió pública. En un estat constitucional hi ha de ser, i se l'ha de potenciar al màxim, i entenem que així ha de ser.

No obstant, estem evidentment d'acord en què aquest dret de rectificació es pugui ampliar a tots els mitjans de comunicació, ja siguin públics o siguin privats. Però, bé, bàsicament la Llei regula la televisió pública, i per tant és en aquest primer pas que ha d'estar aquí. S'ha de mantenir, i el valorem com a molt positiu en aquest nou model.

El control que estableix el Parlament... és cert que les comissions poden cridar a qui vulguin... a cridar... La veritat és que no s'ha citat mai el president... el director de la televisió a venir a cap comissió,

malgrat que, segons s'ha després de la intervenció de la Sra. Rosa Ferrer, hi han hagut motius més que suficients, almenys per la seva part, perquè reiteradament s'hagués pogut citar; no obstant s'ha preferit portar el debat al ple de la cambra, obviant, potser, la seva compareixença en la comissió.

Per part del Sr. Tarrado, ell ha dit textualment que no s'ha cregut necessari, finalment, portar, cridar el Sr. director de la televisió a la comissió. Potser, al límit, tampoc s'ha considerat que les actuacions de la televisió fossin tan greus com per no merèixer que fos cridat per cap comissió. En tot cas, la Llei hi és, ho preveu, i així valorem que ha de ser positivament. Que quedi clar, per la Llei, que el control parlamentari sobre el director de la televisió, és un control directe, és un control que ha de ser efectiu, i que pugui ser citat, no només quan hi hagin situacions que es considerin que són conflictives o que hi hagi hagut el tractament d'una notícia, doncs, d'una manera imparcial sinó en qualsevol altre moment. Per qualsevol altre assumpte pugui haver-hi aquesta tasca de control d'aquestes accions que sí li pertoca al Parlament andorrà actual.

És per això, que nosaltres *inclús* amb el treball de la comissió vam proposar a la comissió - aquesta que fos de control pel director, o que la televisió pública s'adapti als paràmetres de la Llei- fos una comissió que estigués, en aquest cas, presidida per un membre de l'oposició. Per tal que es pogués tenir aquesta -diguem-, i que no es volgués en cap cas que al darrera de la majoria, es poguessin evitar compareixences, es pogués camuflar, doncs, per la voluntat de què no vingués. Al contrari, des de la majoria, des del grup parlamentari el que es vol és que realment aquesta llei funcioni, que el nou mecanisme funcioni i que funcioni en benefici de tots, tant pel Consell Andorrà de l'Audiovisual com per les funcions de control que té el Parlament, i demés, no?

Finalment, només dir que malgrat les imperfeccions que pugui tenir aquest Projecte, entenem que globalment és un pas important, és un pas decisiu i aquest pas va en benefici de la televisió, en benefici de la ciutadania i, en tot cas, permet configurar un nou model de televisió pública en la nova Andorra nascuda, diguem, després de la Constitució.

Res més. Gràcies. Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, el Govern vol intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Tractant-se d'una Proposició de Llei, el contingut de la qual, el Govern comparteix -no és tan necessari intervenir, però ho he de fer per al·lusions de la Sra. Rosa Ferrer- perquè, bé, aquí, en aquesta sessió de Consell que semblava una bassa d'oli com ha insinuat el Sr. Mora i que tant de bo sigui així, o no ho sigui, és igual... Jo he de fer, aquí, un incís: aquestes sessions de Consell -aquesta i totes- per a mi, després d'haver vist les sessions del Parlament francès, físicament, aquí, sortosament, no ens cal escridassar-nos ni res, perquè potser és molt petit i no fa falta. Però, sobretot perquè han mantingut sempre aquest capteniment nostre, tots plegats, que fa que puguem dir totes les idees que es vulguin, absolutament totes, sense haver-nos de cridar com passa en parlaments molt més grans i que, potser, és més fàcil. Aquí, jo agraeixo a tots vostès per tal que es mantingui aquesta manera de fer ben andorrana que és la pròpia d'aquí, i potser també ho porta la quantitat de gent que som, és clar. Som pocs aquí, i no ben avinguts sempre, però Déu n'hi do! quantes vegades ho som. Però, sí, que he de dir que d'aquesta bassa d'oli potser hem passat a una cosa que jo no vull deixar de dir, que no comparteixo: és quan vostè, Sra. Rosa Ferrer, diu que: "això és una pantomima més d'aquesta legislatura"... aquí, em sembla que a vostè se li ha anat una mica la mà amb el qualificatiu. Si ho segueix pensant li respecto, però, joestic, absolutament en contra d'aquesta afirmació. En aquesta legislatura no hi ha pantomimes, la legislatura prové d'unes eleccions democràtiques en les quals vam obtenir una majoria confortable per governar. Ho hem fet com hem cregut que haviem de fer-ho, ho estem fent fins al final de la legislatura, potser serà la segona que arribarà al seu final de tot, pràcticament del Consell General des de que hi és i, a més a més, ens fa l'efecte que tampoc s'ha de dir d'aquesta manera com si fos un menysteniment a la manera de com es fan les coses, per què? Perquè vostès mateixos, l'oposició, avui mateix, com és molt normal, i com és molt admirable per part de tots, han participat a perfeccionar lleis i a votar lleis, per assentiment, i això ha de continuar sent així. Això xoca amb dir que: "és una pantomima més d'aquesta legislatura". Potser vostè es refereix a casos concrets que són pantomimes, però, per part del Govern li asseguro que no ho són mai de pantomimes. No sé si alguna vegada algun exabrupte per part de l'oposició és una pantomima, és a dir, una ficció d'allò que no pensen, però ho diuen... Però, en fi, per part nostra segur que no és així, i jo li asseguro, i també m'ha donat un paper, excessiu, dient-me: "líder màxim"... És una

terminologia que no correspon als lliberals, segur, correspon, més aviat, a països que es deien socialistes i que eren comunistes, allà, i encara en algun d'aquests queda un líder màxim que sap vostè perfectament on és, no? Però, aquí, no ens correspon aquesta terminologia, jo la rebutjo humilment i modestament. I, tampoc puc admetre que es digui que la televisió ha estat de forma quasi exclusiva, gairebé exclusiva, al servei del Sr. Marc Forné (Cap de Govern). Això, la gent que la veu, ho jutgen per ells mateixos, tots, els que no són partidistes, els que la veuen objectivament saben que això no és així. El cap de Govern, a part de totes les coses que el Govern fa i que, per tant, han de tenir el relleu perquè són notícia, per la resta intervén menys que qualsevol altre grup parlamentari, per exemple, tant de l'oposició com de la majoria dins de la televisió, i ho faig així perquè prefereixo fer-ho així, tot i que tinc el dret de fer, com tots els primers ministres i, o caps de Govern, o presidents de qualsevol govern. Les explicacions al país del que pensen que el Govern ha de fer i, això, és una cosa general a tot arreu. No ho hem inventat a Andorra, i ho fem seguint els criteris que es fan a tot arreu, però, jo vull confirmar aquí que per a mi, l'objectivitat de la televisió andorrana pot ser superada per la BBC anglesa, però, per ben poques més, d'estatals... per mi, és el meu convenciment claríssim. En tot cas, no comparteixo, com és lògic, el que vostè diu.

Res més. Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part del Grup Mixt?

Sra. M. Rosa Ferrer teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, aquí el Sr. cap de Govern ha dit que la manera de fer andorrana... Ha fet un elogi, aquí, de què ens diguem el que cal, però, evidentment sense escridassar-nos... només faltaria!

Però, el que aquí ha quedat clar, penso, aquí, en aquestes dues intervencions, -o sigui la postura liberal en aquesta matèria- és que hi ha dues maneres d'entendre Andorra i d'entendre la Constitució i d'entendre la política, i m'explico: en relació al Consell Andorrà de l'Audiovisual. El Sr. Francesc Mora -el president del Grup Lliberal- ha dit que no ha de ser un censor, constituir-se com una mena de censors en una crítica sobre l'esmena que havíem presentat des de l'oposició, crítica, doncs, constructiva -positiva, no en el sentit negatiu.

Potser té raó, Sr. Mora, perquè és clar, de censor ja hi ha el Govern, llavors no cal un Consell Andorrà de l'Audiovisual, efectivament. Llavors fem un òrgan purament tècnic que això sí, l'elegeix el Consell perquè així estan contents, elegeixen a algú, i tenen a algú, però purament tècnic, consultiu i assessor del Govern, res més, eh?... no li donem més competències no fos cas que pogués interferir en la feina del Govern i del director de l'ORTA.

El fet de les compareixences a les comissions... és cert. És cert que no s'ha fet comparèixer el director de l'ORTA, a les comissions legislatives del Consell, quan s'hagués pogut fer perfectament, i no ho hem fet perquè l'esperit democràtic de l'oposició no vol barrejar una cosa amb l'altra, i no vol polititzar ni la televisió ni la ràdio andorrana mentre que la majoria liberal, sí, que ho ha fet...

(se senten veus)

El M. I. Sr. Síndic General:

Si us plau!

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

... I per això no els ha volgut fer comparèixer en comissió i, quan ha tingut alguna cosa a dir, ho ha dit, aquí, en aquesta cambra, i davant de tothom.

De tres: és cert que a la Comissió Legislativa d'Economia es va parlar del que respecta al control parlamentari de la Comissió Legislativa del Consell de donar-ho a una comissió legislativa que fos presidida per l'oposició per evitar males interpretacions polítiques, però això, com vostè sap, no es pot escriure a la Llei, això, és fruit d'un pacte polític i, per tant, aquí, estem atemptant, i la voluntat pot ser molt bona en aquesta legislatura, a la següent no sabem qui hi haurà i com serà i, per tant, estem atemptant a un principi constitucional que és el de seguretat jurídica, però és clar, això a vostès els hi és igual, per tant no té més importància.

I pel que respecta a la pantomima, la vaig escollir molt bé, Sr. cap de Govern, i li recomano que miri també al diccionari tots els significats que té, i també ho entendreà millor.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Algun altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Francesc Mora del Grup Lliberal, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Francesc Mora:

Gràcies Sr. síndic.

Només és per comentar la intervenció de la Sra. Rosa Ferrer.

Quan proposem que sigui una comissió parlamentària presidida per l'oposició no ho fem per enganyar a ningú, ni molt menys, o sigui, ho proposem perquè creiem que pot ser una norma no escrita, no jurídica, però, pot ser una norma implantada d'ús i costum o de costum parlamentària, com d'altres... -hi ha normes no escrites que el Parlament aplica de què determinades coses es fan d'una determinada manera-

En tot cas, el nostre grup parlamentari, en el moment que la Junta de Presidents hagi de decidir això, recolzarà la comissió. El que em sap greu és que no ho pugui proposar la Comissió d'Economia perquè la Sra. Rosa Ferrer, en aquests moments, ha dimitit. Haurem de proposar-ne alguna altra o, potser, la mateixa comissió, doncs, que passi a ser presidida per un altre. No es fa amb cap mala intenció, ben al contrari, entenem que pot ser un bon costum del Parlament que, un tema així, es faci, es pacti, es compleixi, i al cap i a la fi, el Parlament és per parlar i, potser, el més important és el que es diu, i no el que s'escriu. Llavors, en aquest sentit, mantenim la nostra paraula.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció? Cap altra intervenció?

Doncs, havent estat demanada una votació, procedirem a la mateixa.

Sí és sí al Projecte de llei, i no és no al Projecte de llei.

Doncs, Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : Sí

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : Sí

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : M'abstinc

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : M'abstinc

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Sí

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : M'abstinc

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : Sí

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Tomàs Roca : Sí

M. I. Sr. Jordi Torres Alís : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : M'abstinc

M. I. Sr. Miquel Alís Font : M'abstinc

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : Sí

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : Sí

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí

M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí

M. I. Sr. Modest Baró Moles : Sí

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : M'abstinc

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : M'abstinc

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots a favor: 15; abstencions: 10.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Doncs, a la vista del resultat de la votació queda aprovat el Projecte de llei amb la precisió que el capítol 5 queda aprovat amb la consideració de qualificat.

Passem al punt següent de l'ordre del dia, punt 11.

11. Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei del Tribunal de Comptes.

L'Informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 12/2000 del 5 d'abril.

El Sr. Josep Dallerès nomenat ponent per part de la comissió legislativa exposa l'Informe.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa em va nomenar ponent en la reunió del dia 11 de novembre del 1999 i d'acord amb els articles 98, 99 i 100 del Reglament del Consell General, va examinar l'informe del ponent en el decurs de les reunions celebrades els dies 18 de novembre de 1999; 18, 26 i 28 de gener del 2000; 10 i 17 de febrer del 2000; 15, 22 i 29 de març del 2000.

Cal precisar que en el decurs de la primera reunió, de les 57 esmenes presentades per l'Agrupament Nacional Democràtic, Jaume Bartumeu i Rosa Ferrer -conjuntament-, 8 van ser retirades abans de ser ordenades pel ponent vist que eren esmenes de forma i que tan sols corresponien a un desplaçament d'articles i de títols.

Dit això, de l'informe se'n desprèn que de les 49 esmenes analitzades, 7 van ser aprovades per unanimitat, 40 van ser transaccionades i aprovades per unanimitat i 2 van ser retirades, passant l'articulat de la llei, de 28 articles inicials a 32, mantenint una disposició addicional, quatre transitòries i una final, així com l'estructura de la Llei en quant a títols.

Tal com glosa l'exposició de motius, la Llei crea un instrument de fiscalització denominat "Tribunal de Comptes" que, vinculat orgànicament al Consell General, és un òrgan tècnic independent, que fiscalitza la despesa pública i que, a més de verificar la transparència de la gestió econòmica, financera i comptable de l'Administració pública, controla que aquesta s'adigui a tota la normativa legal vigent; també emet informes i dictàmens sobre la comptabilitat i la gestió econòmica financera de l'Administració pública andorrana. Era, en aquest cas, citació de l'exposició de motius.

Abans de cloure, vull fer esment del bon ambient de treball que, en tot moment, ha presidit el debat i vull agrair, sincerament, la col·laboració que, com a ponent, he tingut de tots i cadascun dels membres de la comissió.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Per part del Grup Mixt intervé el Sr. Vicenç Mateu.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, per part del nostre grup -d'IDN- nosaltres ens felicitem que avui puguem aprovar aquesta Llei del Tribunal de Comptes.

Compartim plenament allò que es diu en l'exposició de motius de la Llei, allò que es diu respecte a la necessitat d'uns comptes públics que siguin clars i equilibrats, i més encara quan, doncs, -i després donarem per aprovada la Llei d'imposició indirecta- el ciutadà haurà de pagar, doncs, segurament una mica més per fer front a les despeses de l'Estat.

És bo, per tant, que hi hagi instruments i que hi hagi mecanismes adequats de control dels moviments dels fons públics i de la gestió dels cabals públics.

Des del nostre partit, des d'IDN, sempre hem defensat l'existència d'aquest instrument que ara és una realitat, i que és el Tribunal de Comptes. Ho dèiem en els nostres programes electorals des de l'any 1992, i vàrem aconseguir que en l'exposició de motius de la Llei de finances públiques que s'aprovà el 19 de desembre de 1996, en la passada legislatura, es recollís el consell de la creació d'un Tribunal de Comptes que d'una manera independent i tècnica supervisés el compliment de l'ordenament jurídic en matèria econòmica. Ens felicitem, doncs, que avui el Tribunal sigui una realitat.

El Tribunal de Comptes, vinculat orgànicament al Consell General ha de ser un organisme de caràcter tècnic, un organisme plenament independent, que garanteixi al ciutadà la transparència i la bona gestió dels diners públics emprats per l'Administració general, però també pels comuns, per les entitats parapúbliques o de dret públic, o per qualsevol organisme, entitat, persona física o jurídica que rebí subvencions, crèdits, ajudes o avals.

És per tot això que donarem suport a la Proposició de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic té la paraula el Sr. Josep Dallerès.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

"La Constitució proclama com a principis inspiradors de l'acció de l'Estat el respecte i la promoció de la llibertat, la igualtat, la justícia, la tolerància, la defensa dels drets humans i la dignitat de la persona.

La norma fonamental incorpora així una visió moderna dels poders públics com a garants de les condicions d'igualtat, en les que, els ciutadans poden exercir llur llibertat.

En el context dels estats occidentals i en el marc en el qual voldríem que fos una societat avançada, aquesta concepció reclama uns comptes públics clars i equilibrats, especialment, davant del creixement de l'Administració pública i de la seva despesa.

D'altra banda, el control democràtic dels poders públics ha de permetre als ciutadans, cada cop més sensibilitzats, jutjar les opcions polítiques, també, en funció dels resultats de llur gestió, la qual cosa

exigeix la creació de mecanismes adequats de control de la gestió dels cabals públics.

Ens hem dotat d'un règim polític de copríncipat parlamentari en el qual la Constitució atribueix al Consell General, representant del poble andorrà, la potestat d'impulsar i controlar l'acció política del Govern. Fer-ho és, doncs, obligació d'aquesta cambra. D'altra banda, la Llei general de les finances públiques, de 19 de desembre de 1996, en la seva exposició de motius, aconsella la creació d'un Tribunal de Comptes. Ho aconsella per tal que, d'una manera independent i tècnica, supervisi el compliment de l'ordenament jurídic en matèria econòmica i, en especial, les obligacions dimanants de la mateixa llei.

De tots és sabut que vam donar suport, des dels nostres escons, al text constitucional. També a la Llei de les finances públiques. Seguint en la mateixa línia donarem suport, avui, també, a la Proposició de llei del Grup Lliberal, demostrant, un cop més, si cal, que, per més que alguns s'esforcen en voler-nos presentar, davant de l'opinió pública, com a força del "no", això només és, o bé voler simplificar la realitat, de manera involuntària, fins a tergiversar-la, o bé, voluntàriament, voler confondre tots i cadascun dels ciutadans d'aquest país sobre el que, realment, passa en aquest recinte."

Això són les paraules que vaig dir el dia 30 de setembre de l'any passat en el moment en què vam donar el nostre vot favorable a la Proposició de llei del Grup Lliberal.

Després vaig afegir: "votarem favorablement la presa en consideració de la Proposició de llei, i, de manera constructiva, un cop més, també, sense arrogància ni submissió, només perquè forma part del compromís que vam contraure amb les ciutadanes i ciutadans que ens van fer confiança, amb la ferma voluntat de millorar el text -un text que ha de ser aplicable, mani qui mani- presentarem les esmenes que, al nostre entendre, són indispensables perquè el Tribunal de Comptes que es creï, com a òrgan tècnic, independent, vinculat al Consell General pugui fer complir, realment, en base a criteris de legalitat, eficàcia, eficiència, economia i equitat la seva missió de fiscalització de la despesa pública i de la gestió econòmica, financera i comptable de l'Administració pública, i que la Llei no sigui tan sols un enunciat de bones intencions, i es redueixi a paper moll." Aquí s'acaba la citació.

Tal com vam dir en aquell moment, tal com vam anunciar vam presentar les esmenes que ens van semblar indispensables per a fer realitat el que vam dir aquell dia. Cap esmena va ser rebutjada. L'actitud constructiva manifestada pels representants del Grup

Lliberal en el si de la Comissió de Finances va fer possible que, aquest cop sí, s'arribés a unes transaccions que van portar a una acceptació del text per part de tothom a la comissió.

Evidentment, avui, votarem favorablement el text.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Abans de passar a altres intervencions permeteu-me dir-vos que és un honor per a mi saludar la presència, en aquesta sala de sessions, del Lord Russell Johnston, president de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa. La seva presència s'emmarca dins dels actes de la seva visita oficial al nostre país...

(Aplaudeixen)

... Moltes gràcies.

Passarem a continuació, doncs, a les intervencions. Pel Grup Lliberal intervé el Sr. Marc Pintat.

El M. I. Sr. Marc Pintat:

La Proposició de llei presentada pel Grup Lliberal en relació al Tribunal de Comptes dota el Consell General d'un instrument tècnic de fiscalització dels cabals públics que li permet efectuar un millor seguiment i control dels moviments de tot el sector públic andorrà per tal de donar suport en les seves funcions de control que li atorga la Constitució.

La creació del Tribunal de Comptes millora el control de la gestió dels cabals públics que realitzin els diferents òrgans de l'Estat ja que es realitza a través d'un organisme que d'una manera independent tècnica supervisa el compliment de l'ordenament jurídic en matèria econòmica per part de tota l'Administració pública. En aquest sentit, i amb l'objecte explícit d'unificar actuacions en el funcionament intern de l'Administració i de la necessitat de dotar-se dels mecanismes que permetin millorar el control de la gestió dels fons públics, tots els grups presents en aquesta cambra han considerat necessari la creació del Tribunal de Comptes com un òrgan controlador i independent, vinculat al Consell General que ha de vetllar per tots els comptes d'ingressos i despeses de les administracions públiques i que examina en base a criteris de legalitat, d'eficàcia, d'eficiència, d'economia i d'equitat la gestió dels fons públics.

La dependència orgànica del Consell General, l'àmplia autonomia de què disposa, la forma de designació dels seus membres, la responsabilitat que posseeixen i la regulació de les competències, determinen la singularitat d'aquest òrgan i són la

millor garantia del compliment de la missió que se li encomana.

És per tot això, i pel fet que aquesta llei s'emmarca dins dels principis d'actuació del Grup Lliberal, pel que fa a la transparència de gestió i el control de la despesa pública que donem suport a la Proposició de llei del Tribunal de Comptes.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir? Alguna intervenció per part del Govern?

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris? No?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions proposo declarar aprovat el Projecte de llei per assentiment.

Doncs, queda aprovat.

Abans de continuar la sessió se suspèn uns vint minuts.

(Són les 18h15)

El M. I. Sr. Síndic General:

(Són les 18h45)

Es reprèn la sessió amb el punt número 12 de l'ordre del dia.

12. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis.

L'Informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 13/2000 del 6 d'abril.

Els consellers generals, Srs. Jaume Bartumeu i M. Rosa Ferrer han presentat dues reserves d'esmena. El Sr. Modest Baró nomenat ponent per part de la comissió farà l'exposat de l'Informe.

El M. I. Sr. Modest Baró:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, bé, com a ponent nomenat per la Comissió Legislativa Permanent de Finances i Pressupost el dia 29 del proppassat mes de març al Projecte de llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis, informar a aquesta cambra que durant la reunió de la comissió legislativa -la del dia 3 d'abril d'enguany- es van analitzar i debatre les sis esmenes presentades pels consellers Sr. Jaume Bartumeu Cassany i la Sra. M. Rosa Ferrer Obiols.

Tal com figura en l'informe de la Comissió aprovat per tots els seus components, es van aprovar per unanimitat quatre esmenes: la número 1, 2, 3 i 6; i no es van aprovar les dues més, restants, la 4 i la 5 de l'informe de la ponència.

És tot Sr. síndic. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Passarem a continuació al debat i a la votació de la primera esmena reservada que correspon a la número 4 de l'informe de la ponència.

Té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Hem reservat aquesta esmena perquè en la lectura que nosaltres fem de l'article 11 de la Llei entenem que en el paràgraf tercer d'aquest article 11 que fa referència a operacions que seran meritades en el moment del cobrament anticipat, es pot donar el cas de què hi hagi un cobrament anticipat que després sigui retornat i, en aquest cas, l'impost ja s'hauria comptabilitzat, -si jo entenc bé la paraula "meritat"- amb el qual podrien haver-hi seriosos problemes a l'hora d'aquesta liquidació d'un impost que, possiblement estaria motivat per uns diners que finalment el subjecte a la tributació no hauria ingressat aquests diners. Aquesta és la lectura que nosaltres fem d'aquest apartat tercer i per això hem mantingut l'esmena demanant que es retiri l'apartat tercer.

El M. I. Sr. Síndic General:

Abans de passar a la intervenció dels grups parlamentaris, el Govern vol intervenir? No?

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt? No? Cap intervenció?

Per l'Agrupament Nacional Democràtic? Tampoc?

Per part del Grup Lliberal? Sí, Sr. Marc Pintat teniu la paraula.

El M. I. Sr. Marc Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

La Llei de bases del reglament tributari defineix el fet generador com a supòsit fixat per la Llei i que produeix el naixement de l'obligació, així com el naixement de la facultat de l'Administració per procedir a la quantificació i exigència del deute.

El paràgraf 3 de l'article 11 que ens ocupa està fent referència a l'inici del període del fet generador, de manera que esdevinguin unes quantitats quan aquest fet generador per les característiques del mateix es perllonguen en el temps. Així quan esdevenen unes retencions és lògic que l'Administració les hagi de comptabilitzar.

Per tant, no donarem suport a l'esmena reservada.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Cap altra intervenció?

Doncs, procedirem a la votació de l'esmena reservada. Sí, és sí a l'esmena. No és no a l'esmena i, doncs, aprovació de l'article tal com ha sortit de la comissió.

Sr. secretari si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Joan Tomàs Roca : No

M. I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Modest Baró Moles : No

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots a favor: 10; vots en contra: 15.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena i es manté l'article tal com ha sortit de la comissió.

Passem a continuació al debat i a la votació de la segona esmena reservada que correspon a la número 5 de l'informe de la ponència.

Té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta reserva, pensem nosaltres, té molt més contingut polític que l'anterior.

Es deriva del fet que en el redactat actual de l'article 17 es deixa oberta la possibilitat a l'administració tributària -en aquest cas al Govern- de delegar no solament... L'article 17 diu: "gestió de l'impost", però el paràgraf 1 diu: "la gestió, la recaptació i el control de l'impost correspon al Ministeri de Finances que ho pot delegar en entitats i/o institucions públiques".

La nostra esmena anava en el sentit d'introduir un afegit que digui que en cap cas es podrà subdelegar aquestes tasques en entitats privades o participades per capital privat.

En la discussió de l'esmena en comissió se'ns va recordar que la Llei de finances públiques... la Llei general de finances públiques parla a l'article 35 que estan legitimades les entitats bancàries en cas de conveni de col·laboració aprovat pel Govern, s'entén pel cobrament d'un impost.

La nostra esmena no va en el sentit de la gestió de cobrament sinó en la qüestió del control de l'impost. Entenem que aquesta llei deixa oberta la possibilitat de què es delegui en entitats que no siguin públiques, per tant, tot el que estableix el Codi de l'administració pel que fa a les regles relatives a competència, les possibilitats de delegar tampoc serien d'aplicació aquí, perquè en el Codi de l'administració s'aplica a delegacions, a entitats o persones sotmeses al dret públic. Entenem que això és una perillosa possibilitat que es deixaria oberta i demanem que la majoria ara consideri que se'ns voti aquesta esmena.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir? No?

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris.

Sí, Sr. Marc Pintat, pel Grup Lliberal teniu la paraula.

El M. I. Sr. Marc Pintat:

Entenem que la Llei de bases de l'ordenament tributari ja determina quins són els òrgans competents de la gestió i recaptació de l'impost.

L'article 17 de la llei que ens ocupa concreta que seran responsables el Ministeri de Finances o entitats públiques que delegui. D'aquí se'n desprèn que només l'Administració pública és competent per aquestes qüestions. No creiem, doncs, necessari la introducció d'aquest paràgraf.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció? No?

Bé, doncs, procedirem a la votació de l'esmena reservada.

Sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena i, doncs, aprovació de l'article tal com ha sortit de la comissió.

Sr. secretari general si us plau?

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Joan Tomàs Roca : No

M. I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Modest Baró Moles : No

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots a favor: 10; vots en contra: 15.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena i es manté l'article tal com ha sortit de la comissió.

Abans de procedir a la votació de les dues parts del Projecte de llei que no han estat objecte de cap reserva d'esmena, alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Vicenç Mateu, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Fa pocs dies vam debatre les esmenes a la totalitat a aquest Projecte de llei, de fet, poca cosa hi ha a afegir, només, nosaltres volem reiterar la nostra posició. Només recordar que hi hagi un impost indirecte sobre la prestació de serveis, ja hi estàvem obligats per l'acord amb la comunitat del 1990 i, bé, el que ja els hi vam dir en el seu moment, senyors de la majoria lliberal, és que mentre que vostès deien que no calien nous impostos, doncs, finalment han acabat, doncs, posant-los.

Han acabat posant-los en un procediment que nosaltres entenem estrany: de moment només graven als bancs. Nosaltres entenem que els hi seria, potser, més convenient un altre tipus d'imposició i de forma, també, reiterativa els hi volem dir, doncs, que al nostre entendre les coses s'haurien hagut de fer d'una altra manera.

Vostès estan mancats d'un enfocament global, d'una visió global. Dèiem l'altre dia que anem posant peces sense model i pensen que el resultat serà el correcte... Dèiem, per dir-ho gràficament, que sembla que vostès creuen que si agafen totes les

peces d'un puzzle i les llancen a l'aire, el que en quedarà en caure al terra serà un dibuix coherent, i a mi em sembla que això és suposar molt.

Dèiem l'altre dia i ho reiterem avui, que al nostre entendre, el sistema impositiu no ha de ser un fi en ell mateix, sinó que ha de servir per a dos objectius fonamentals, que són tan importants l'un com l'altre.

Aquests dos objectius serien els següents: d'una banda és evident que el sistema impositiu ha d'assegurar el finançament de l'Estat, i aquí cadascú, des de la particular orientació política i ideològica, pot pensar en un Estat amb més o menys entitat i atribucions. Però, al mateix temps, al nostre entendre, el sistema impositiu també hauria de possibilitar, hauria de canalitzar, hauria d'ajudar al desenvolupament de l'economia del país segons les línies polítiques definides pel Govern.

I evidentment, això ho hauria de fer d'acord amb els principis constitucionals de generalitat i proporcionalitat en la distribució de la càrrega.

Si el que es vol és un país que continuï com a paradís fiscal, un país que continuï tancat sobre ell mateix, sense possibilitat de treballar competitivament en un mercat exterior -i fer això altre seria a la nostra manera de veure l'única manera de donar sortida laboral als estudiants andorrans, als joves, sense que hagin de marxar del país per treballar- bé, si no es vol fer... si el que es vol, doncs, -reitero- és continuar, doncs, com estem fins ara, el Projecte que vostès presenten ja està prou bé.

Potser aquest Projecte de llei permetrà tirar uns quants anys més, i tots coneixem de memòria allò de: "qui dia passa any empeny".

Ara bé, si vostès estan d'acord en què hauríem de permetre donar un nou impuls a l'economia andorrana, hauríem de permetre que des d'Andorra es pogués treballar cap als mercats exteriors.

Aquest Projecte que debatem avui no és el més encertat perquè vostès saben molt bé que caldrà negociar -un dia o un altre i esperem que sigui aviat- acords de doble imposició i que aquests acords només es poden establir sobre la base d'una imposició -esperem i desitgem que moderada- però, en qualsevol cas haurà de ser directa.

És a dir, que el debat polític -ens sembla a nosaltres- avui en dia, en matèria d'impostos, un cop ja s'ha superat el debat de sí o no, un debat que, doncs, s'ha superat donant la raó als partidaris del sí, que ens seiem en aquest costat de la cambra -i que, potser, vam perdre les eleccions, entre altres, per aquesta causa-, doncs, si s'admet, com pensem nosaltres que els impostos són un mitjà per dur a terme determinades polítiques i no un fi en si mateixos, el

debat avui no és que la majoria estigui a favor d'impostos indirectes i l'oposició a favor d'impostos directes, com des del darrer dia que ens vam trobar en aquesta cambra s'ha explicat, sinó que el debat és: si Andorra vol o no vol, o potser per dir-ho d'una forma encara més dura: si Andorra pot o no pot permetre's de continuar sent considerada com a paradís fiscal, amb les consegüents limitacions de tota mena. La primera de totes, evidentment, la limitació brutal del desenvolupament econòmic andorrà en una economia oberta, i també, la segona i també prou important, la permanent sospita envers la dignitat mateixa de l'estat andorrà.

Si Andorra vol ser competitiva de cara a l'exterior, si vol un model de futur que li permeti, a més de mercaderies, de poder exportar serveis, caldrà que es tregui l'etiqueta de paradís fiscal, i per fer-ho caldrà que hi hagi imposició directa; perquè és únicament aquesta imposició directa la que permet els acords de doble imposició, és a dir, acords que són acords, precisament, per evitar la doble imposició, però, perquè no hi hagin dos imposicions, primer n'hi ha d'haver una.

Tothom que en un moment o altre s'hagi manifestat en el sentit d'establir convenis de doble imposició, com reiteradament vostès ho han manifestat, senyors lliberals, o bé no saben de què estan parlant o bé, implícitament, també estan admetent la necessitat d'una imposició directa.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Mixt? No? Cap intervenció?

Per l'Agrupament Nacional Democràtic?

Sí, Sr. Dallerès teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. Síndic.

L'Agrupament Nacional Democràtic ja va expressar la seva opinió respecte a aquest Projecte de llei en la sessió del dia 21 de març passat. Em limitaré doncs, a reprendre algunes de les consideracions i valoracions que en aquell moment vam fer del text.

Després d'expressar la nostra queixa al Govern per l'incompliment de l'article 92.1 del Reglament del Consell General i per la lentitud que va seguir la posterior demanda d'informació ens vam centrar en una valoració, tant, de la Llei, com del moment i del perquè de la Llei.

En base al que vam exposar no vam votar favorablement ni l'esmena ni tampoc vam defensar el text, sinó que ens vam abstenir en la votació, tal com

ho farem avui: les raons, en línies generals, són les mateixes. Reprendré doncs en gran part el que ja vam dir en aquella sessió:

"Nosaltres, dèiem, no estem en contra de la implantació d'un impost indirecte sobre la prestació de serveis. Nosaltres estem en contra de la manca de rigor a l'hora de regular-lo.

Per precisar més la nostra actitud, volem explicitar que, de la presentació d'aquest Projecte de llei, en desprem un element positiu: pensem que pot ser un símptoma que indiqui que el Govern es disposa a actuar, en l'àmbit tributari, amb un major realisme que fins ara.

Pel que fa al nostre Grup, ben sabut és, que som decidits partidaris del desplegament d'una ordenació tributària general, per fer front, amb racionalitat i equitat, a les despeses actuals de l'Estat, i per estar en condicions de donar una resposta positiva als reptes econòmics que el futur ens anirà plantejant.

Aquest desplegament tributari, però, no es pot fer de qualsevol manera. No es pot improvisar una llei marc.

Si bé el text en si té elements que cal valorar positivament, una actuació legislativa d'aquesta importància no es pot concebre d'una manera isolada.

Amb caràcter previ, s'ha de tenir una visió, conjunta i detallada, del panorama tributari general del país.

Aquesta visió global del panorama tributari és també necessària per determinar la quantia d'aquest eventual nou impost; el tipus de gravamen s'hauria de poder fixar en funció d'uns paràmetres i d'uns criteris que ajudin a establir una distribució equitativa de la càrrega fiscal.

Si no és així, el desplegament tributari no arribarà a bon terme."

No voldríem pensar que és potser el que es vol.

"En canvi..." -continuàvem dient- "...si es fan les coses amb diligència, evitant presses i des de la prudència i la moderació, podem, tots plegats, configurar un sistema tributari equitatiu, eficaç i adaptat a les característiques del nostre país.

Ens sembla evident que la presentació del Projecte de llei marc de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis s'ha precipitat per raons alienes als motius exposats en el Projecte de llei.

Amb independència de la potencialitat que, a curt o mitjà termini, pugui tenir el Projecte, sembla evident que arriba, ara, al Consell General, d'una manera precipitada, tant sols amb un objectiu a curt termini: el de la presumpta necessitat d'establir una nova

cobertura legal a l'aportació bancària al pressupost nacional."

Acte seguit, fèiem una anàlisi exhaustiva del perquè de la presentació, anàlisi que no va ser contradit, ans el contrari.

Després continuàvem dient:

"Dit això, reprenem el contingut del Projecte de llei marc per fer unes darreres observacions d'una altra naturalesa. Voldríem assenyalar que si bé, òbviament, hem de preservar un sistema tributari diferenciat del dels països veïns, hauríem, també, d'estar atents i prendre en consideració el que es vagi fent en la via d'harmonització fiscal en el si de la Unió Europea.

En aquest mateix ordre d'idees, pensem que s'han d'evitar les confusions terminològiques. Podem manejar conceptes diferenciats dels que prevalen al nostre entorn, però un mateix concepte tècnic convindria expressar-lo amb la mateixa denominació.

En aquest respecte, pensem que, per introduir un gravamen com el que descriu el Projecte de llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis, potser s'hauria de pensar si, del que realment, estem parlant, és de l'IVA (Impost Indirecte sobre el Valor Afegit).

Si comparem l'article 1.1 del Projecte de llei marc -referit a la naturalesa jurídica de l'impost- amb l'article 1 de la llei espanyola de l'impost sobre el valor afegit, o examinem la terminologia i els trets essencials d'un i altre text, observarem que, malgrat les diferències formals i les singularitats d'alguns continguts del Projecte de llei marc, les afinitats generals semblen evidents.

Sent així -demano- s'han estudiat, amb objectivitat i a fons, els pros i contres de la implantació d'un impost indirecte anomenat senzillament: IVA? S'ha fet de manera oberta? No ens consta enlloc en la minsa documentació rebuda per part del Govern.

Pel que fa als objectius a curt o mitjà termini, es podran aconseguir millor si el Projecte s'integra en un programa d'ordenació tributària més global, més detallat i més compartit.

En aquest sentit, el nostre Grup està disposat a prestar la seva cooperació perquè, sense perdre més temps, es puguin dur a terme uns treballs sistemàtics, contrastats, i a fons per endegar seriosament l'estructura tributària del nostre Estat." -S'acaba aquí la citació-

La nostra oferta de cooperació, recollida favorablement pel Govern durant aquella sessió, directe televisiu obliga, va ser desestimada, entenem, mitjançant unes enrevessades declaracions que, al

nostre entendre, no dignifiquen pas al parlamentari que les va fer.

En tot cas, les bones intencions manifestades pel Govern, en un primer temps no han estat seguides, tampoc, de cap efecte.

Conseqüentment, considerant que no se'ns han aclarit les incògnites d'un text que si bé no és del tot negatiu, tampoc acabem d'entendre què se'n pretén fer, sobretot si tenim en compte que en el seu primer desenvolupament la Llei que es votarà al punt 13 de l'ordre del dia d'avui, ja el vulnera, el nostre posicionament avui, continuarà, doncs, sent el mateix, ens abstindrem en la votació.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Francesc Mora.

El M. I. Sr. Francesc Mora:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, nosaltres entenem que la Llei de l'impost de serveis indirectes el que porta -com ja hem dit altres vegades- és una evolució del sistema i no una revolució del sistema com en el debat de totalitat... de les esmenes a la totalitat semblava que es volia dir.

Entenem que el que s'està fent és una evolució natural que ja ha començat des de fa temps amb l'impost de mercaderies indirectes. És una evolució cap a un sistema impositiu que estava incomplet. Un sistema que estava basat, ja, en l'impost indirecte o en un sistema fiscal fonamentalment indirecte -que és l'actual-

El sistema actual andorrà és un sistema basat en un impost indirecte i, entenem, que el que s'està produint en aquesta legislació és esgotar el sistema actual o, en tot cas, diguem, racionalitzar-lo o potenciar-lo al màxim ampliant fonamentalment la base d'aquest sistema actual vigent a les empreses de serveis. És a dir, no s'està produint en el sentit tècnic nous impostos, sinó que el que s'està fent és ampliar la base de la imposició indirecta.

La pròpia Llei de l'IMI i el Conveni, l'acord amb la Unió Europea, ja parla dels serveis com a ésser susceptibles de ser gravats, no només les mercaderies sinó els propis serveis com a part fonamental de l'economia andorrana.

Entenem que ara és el moment de fer-ho, i ho fem perquè creiem que Andorra si vol continuar sent competitiva i vol continuar estant al nivell del seu entorn ha de tenir, o estar dotada clarament dels serveis i de les infraestructures necessàries per

continuar tenint un país de qualitat que permeti afrontar el futur d'Andorra amb optimisme.

Una altra qüestió fonamental, que també crec que és important a l'hora d'assumir aquesta decisió de generalitzar l'impost de serveis indirectes, és una qüestió de rigor pressupostari. Entenem que és fàcil o molt fàcil gastar-se o tenir la temptació de gastar-se els diners que no es tenen. És fàcil, moltes vegades, per les administracions generar uns dèficits, uns endeutaments i no afrontar el tema dels ingressos. De vegades volem fer... -i no vull concretar amb ningú- però, de vegades volem fer grans obres, i es volen fer grans projectes, i no es pensa en l'altra banda que és la banda dels ingressos.

Entenem que aquesta no és una bona manera de fer i, en tot cas, crec que durant els darrers cinc anys el govern lliberal ha demostrat que no es gasta el que no es té i que, en tot cas, per invertir, primer s'ha de fer l'esforç de recaptar. Sobretot per un sistema indirecte sobre els serveis, i s'ha de dir que aquesta Llei només afecta a les empreses de serveis. Aquest impost indirecte de serveis ha de ser general per a totes aquestes empreses, ha de ser baix, -com vaig dir l'altra vegada- just en la seva distribució i, també entenem que no ha de tenir cap efecte o mínim efecte inflacionista sobre l'IPC que discutíem abans.

Tanmateix s'ha optat per un sistema de mòduls que és un sistema que s'aplica a molts països, s'aplica amb l'IVA, però també amb d'altres impostos. És un sistema que, podem dir, està homologat des del punt de vista tècnic dintre de les diferents legislacions que graven impostos directes d'aquest tipus. Aquest sistema és molt més senzill tant per l'Administració per aplicar-lo com pel propi administrat a l'hora d'entendre el sistema. Entenem que està adaptat al país, a la seva idiosincràsia, un país on no hi ha una tradició important almenys en la gestió de qüestions fiscals d'aquests tipus, i s'han d'anar introduint progressivament els sistemes que siguin fàcils d'entendre per tothom. És un sistema que, a més a més, entenem que també és fonamental, ha de tenir un baix cost estructural per l'Administració.

Per acabar només voldria dir que, entenem que, el sistema d'imposició indirecta sobre els serveis completa el sistema actual d'ingressos de l'Estat; entenem que és una opció política clara, la que nosaltres defensem de generalitzar una imposició indirecta. És una tendència que també a la Unió Europea cada vegada s'està arrelant més, en la qual els països busquen més finançament via impostos indirectes.

Ho fem d'una forma progressiva, seriosa, justa i l'únic que se cerca en això no és fer cap revolució del sistema fiscal, no fer cap constitució econòmica ni

molt menys, en tot cas, el que es busca és governar, el que es busca és finançar projectes i el que es busca és, evidentment, tirar el país endavant.

En aquest sentit, Sr. síndic, votarem a favor del Projecte de llei.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna intervenció per part del Govern?

Sí, Sr. ministre de Finances i Interior teniu la paraula.

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies Sr. síndic.

Només era per fer una sèrie de precisions que ja, d'alguna manera, les vam fer el dia del debat de les esmenes a la totalitat.

No es pot dir que els projectes de llei que ha entrat Govern a tràmit no representin un enfocament global, és un enfocament global de mesures impositives indirectes. Efectivament, avui en dia, a Andorra tenim vigent l'IMI, tenim pendent de desenvolupar l'impost indirecte sobre la producció des de l'any 1990.

Potser aquest fet de no haver-ho desenvolupat és, en certa part, degut -o de manera molt important- degut a què malauradament el sector de la producció de béns no ha tingut un desenvolupament com el que esperàvem, com es podia esperar en el moment de signar l'acord amb la Unió Europea el 1990, doncs, per tant, tampoc hi ha hagut aquesta necessitat d'adaptar una figura impositiva d'aquest tipus. Per tant, gravem mercaderies, tenim pendent el desenvolupament de la producció interior des de l'any 1990 i, ara que fem? Estenem la fórmula de l'impost indirecte a la resta d'àmbits de l'activitat econòmica: els serveis i les transmissions patrimonials.

Per tant, si és un enfocament general, és un enfocament integral, però és clar que és un enfocament d'imposició indirecta.

I com ho fem?... -i es parlava, doncs, de per què no es definia un IVA- Doncs, ho fem definint de manera global i de manera exhaustiva les diferents formes impositives i fent una aplicació, en el cas de les noves figures, per mòduls.

És clar, l'IVA, en el cas de les mercaderies indirectes... per què no es generalitza un impost com l'IVA en el cas de les mercaderies indirectes? Jo diria que per unes raons pràctiques que avui en dia, encara són vigents i que, potser, durant uns quants

anys encara seran vigents, i és la facilitat de controlar l'intercanvi de mercaderies en un país com el nostre només amb dos punts fronterers.

Per la resta de figures impositives aquests impostos indirectes, i un règim com l'IVA són perfectament homologables si tenim en compte una sèrie de salvetats, que han estat les mateixes salvetats que han fet tots els països a l'hora de posar en marxa mesures impositives indirectes. Definir impostos de manera exhaustiva i, després, començar una aplicació per mòduls. Doncs, per tant, no veiem que siguin preceptes incompatibles.

Es parla, doncs, de grans diferències filosòfiques en quant a enfocaments impositius i, *inclús* s'ha dit, doncs, que potser aquestes grans diferències filosòfiques han estat la causa de pèrdua d'eleccions... jo entenc que no és així. El que avui en dia són profundes discrepàncies en matèria impositiva, en el moment de les eleccions i en el moment de redactar programes electorals, doncs, es converteixen en una nebulosa. El president del grup parlamentari, la setmana passada, donava una idea de l'exactitud del programa de Nova Democràcia a l'hora de proposar noves figures impositives. Faré el mateix exercici amb el programa d'IDN i de l'AND. IDN proposava a les últimes eleccions generals com a línia impositiva "homogeneïtzar els tributs comunals. Establir mecanismes de corresponsabilitat fiscal entre l'Administració central i els comuns, ampliar la base impositiva establint tributs moderats de fàcil implantació, recaptació i control que facin efectiu el principi de generalitat" -aquests ho compleixen... aquests ho compleixen- i "no incrementar la pressió fiscal sobre les activitats comercials que actualment són la base dels ingressos de l'Estat"

Aquell plantejament programàtic és perfectament compatible amb les figures impositives que estem desplegant avui en dia... És clar que, també, es pot fer una altra interpretació. Les definicions són tan àmplies que hi cap un enfocament d'imposició indirecta o un enfocament d'imposició del tipus que sigui.

En quant al programa de l'AND, és clar, l'única referència que trobàvem al llarg del programa de les eleccions del 1997 és la següent: "Reordenar el model fiscal com a pas previ per tal de millorar la competitivitat de l'economia andorrana" -aquí també hi cap qualsevol interpretació-

Dit, sigui de pas, el nivell de concreció dels seus programes és comparable al nivell de concreció del programa de Nova Democràcia i al nivell de concreció del programa d'Unió Liberal. Seria el que avui en dia, doncs, són profundes discrepàncies

ideològiques en matèria impositiva, en el moment de concórrer a unes eleccions es converteixen, doncs, en un terreny molt més desenfocat.

I, simplement dir que quan es parla de paradís fiscal, la disposició d'imposició indirecta i d'imposició indirecta és només una part de la discussió. Avui en dia, paradís fiscal..., -Andorra està a les llistes de paradisos fiscals des de l'any 1991- avui en dia hi ha dos fòrums que estan... que parlen de paradisos fiscals, hi ha d'altres que parlen de paradisos de blanqueig, però de paradisos fiscals n'hi ha dos: el de l'OCDE (que està parlant de pràctiques fiscals perjudicials) i el de la Unió Europea (el de l'ECOFIN (el de ministres d'Economia i Finances de la Unió Europea)). En el cas de l'ECOFIN es definien dos alternatives que després, doncs, de la cimera de Lisboa, la setmana passada, no han quedat tan clares, una alternativa era dir: és que sí, una retenció en l'origen del 20%, per tant, una mesura fiscal, una segona mesura que era l'intercanvi d'informació en matèria fiscal. En el cas de l'OCDE els punts que es tenen en compte són quatre: la no transparència de les lleis -és a dir, els registres opacs, etc...-, el perjudici fiscal pròpiament dit -com un factor-, també l'intercanvi d'informació i, l'activitat real dels establiments i societats -és a dir, si un país és una plataforma "off shore". Per tant, precisar que sí, evidentment.

L'argument fiscal és un argument vàlid, no pot ser d'una altra manera, a l'hora de parlar de classificació de paradisos fiscals, però pot ser la correspondència que es fa en imposició indirecta-imposició directa. Apareixen llistes o no apareixen llistes i convenis de doble imposició, malauradament és una mica més complex.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Vicenç Mateu pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, potser m'he expressat malament, però, jo no parlaria de grans diferències filosòfiques, precisament, no?

És a dir, jo crec que... a veure, per dir-ho potser d'una forma més clara: jo crec que vostès tenen un plantejament més conservador en el sentit de què crec que vostès també són conscients que calia posar

impostos. El que passa és que vostès, potser, diuen: "Bé, sí, sí, ja sabem que els haurem de posar un dia o altre però de moment no els posem i que siguin els altres els que ho diguin, els que en parlin de posar impostos...". Vostès estan conservant tant com poden la situació; nosaltres, potser, -parlo pel nostre grup- som més incauts o més ingenus, i diem una mica el que ens sembla que acabarà passant, no? Ho hem dit repetides vegades en el passat, evidentment, doncs, sempre se'ns ha acusat de... en fi, d'anar a cridar el mal temps, però després, lamentablement, doncs, el mal temps ha acabat arribant, no?

Aleshores em sembla que amb el tema dels impostos és una mica el mateix. Vostès deien, doncs, que no calien, bé... després hi ha hagut una taxa per aquí, una taxa per allà, estem pagant el telèfon molt més car del que el podríem pagar... Sr. cap de Govern, vostè sap que això és així... I, bé, doncs, hi ha una sèries de taxes encobertes que ajuden al finançament.

Bé, jo crec, per tant, que no hi ha grans diferències filosòfiques, eh? sinó que hi ha aquesta diferència de matís a l'hora d'anar exposant quina és la situació als ciutadans d'Andorra.

Pel que fa al tema dels paradisos fiscals: estic totalment d'acord. Hi ha altres qüestions que la que aquí s'evocava, hi ha altres criteris per mesurar si un país és un paradís fiscal o no. Però, ens mantenim en el que estàvem dient: em sembla que un sistema impositiu no és un fi en ell mateix, és un instrument que hauria de servir, a part del finançament, doncs, per tal que l'economia d'un país pogués prosperar, em sembla natural -ni més progressista ni més conservador, ni més de dreta ni més d'esquerra, sinó natural- que el creixement de l'economia andorrana, a menys que ens vulguem mantenir pura i simplement en el comerç i en el turisme, doncs, haurà de desbordar cap a mercats més amplis del mercat intern andorrà i, si volem que les empreses andorranes, doncs, no estiguin desafavorides, siguin competitives en aquest mercat més ampli i que permetin, aleshores, doncs, que els joves andorrans puguin viure a Andorra i treballar des d'Andorra per un mercat més ampli que l'andorrà. Doncs, caldrà segurament, arribar a uns mecanismes de doble imposició i, amb aquests mecanismes de doble imposició, Sr. Sangrà, vostè convindrà que farà falta -potser no és el cas avui, potser hi ha altra feina- però, farà falta que s'abordi la imposició directa, perquè caldrà que hi hagi una imposició directa perquè no hi hagi una altra imposició per part de l'altre país.

Bé, gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Mixt té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Primer, perquè voldria fer dos precisions del que he sentit aquí, i demanaré després, també, al president del Grup Parlamentari Lliberal si em vol fer passar la versió amb la qual ell treballa -la de l'acord comercial d'Andorra amb la Unió Europea- perquè he descobert avui, que fa referència a la imposició dels serveis o, almenys, això és el que he entès de la seva intervenció... ho desconeixia!

En tot cas, pel que fa als calendaris que he sentit esmentar, aquí, pel ministre de Finances, primer: el desenvolupament de l'impost a la producció interior no està pendent des del 1990 sinó des del primer de juliol del 1991 -quan es va aprovar la Llei de l'impost de mercaderies indirecte-; segon: la famosa llista aquesta, la famosa llista de paradisos fiscals de l'any 1991 que ha estat objecte de comentari públic pel ministre portaveu, avui, Andorra no apareix a la llista de paradisos fiscals l'any 1991, concretament a finals de juny del 1991. El Ministeri d'Hisenda espanyol fa una llista a efectes interns espanyols dels països que considera paradisos fiscals i sobre els quals, doncs, té una postura fiscal determinada. La llista de paradisos fiscals la van fer a Europa durant els anys 80, és a dir, no té res a veure amb l'any 1991... a l'any 1991 es fa una llista al ministeri espanyol, però, quan Andorra negocia als anys 80 -l'any 1986, 1987, 1988 i 1989- a Brussel·les, Andorra ja hi és a la llista de paradisos fiscals, i per això l'acord del 1990 recull l'obligació d'introduir un impost general indirecte.

Era una precisió, només.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Dallerès teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo, de fet, no he parlat -em sembla- de grans diferències filosòfiques. M'he limitat a mirar la Llei i a fer una sèrie de comentaris sobre la Llei, comentaris que, de fet, ja s'havien fet el seu dia, el dia 21 de març.

La Llei, ja el dia del debat, nosaltres vam dir que la Llei nosaltres la podíem assumir com a tal, i no és aquest el problema. El problema que nosaltres

plantejem -i continuem, i l'explicació que ens ha donat el Sr. Sangrà no ens acaba de satisfer... no ens entenem... però tampoc ens entendrem aquí, avui-, o sigui, en tot cas, vam fer una oferta, i sabem com se'ns va contestar...

El marc global -i ho dic a la meua intervenció d'una altra manera- és precisar què es necessita? Per què es necessita? I, com es recapta? I, es posa sobre la taula, tot. Aquí, hi ha una llei, no hi ha el conjunt de tot el que es pretén fer.

Nosaltres estem d'acord en votar, estariem d'acord en votar aquesta Llei quan sabéssim que és el conjunt del què es pretén fer. A dins de la documentació que no va arribar, no hi és tot això... Llavors, a partir d'aquí, és debatre sobre el sexe dels àngels... o ens entenem sobre aquest punt o podem discutir, ens podem llençar el que sigui, em sembla que ha estat amb paraules molt concretes, molt més concretes, segur, que el que he dit al discurs.

De paradís fiscal jo no n'he parlat. M'he limitat a parlar de la Llei, és a dir, en tot cas la nostra abstenció és per això. Considerem que la Llei està ben feta, hi ha uns elements que tampoc se'ns han contestat, unes preguntes, perquè no l'IVA? quan en privat se'ns diu que tard o d'hora s'hi haurà d'arribar. Llavors voldríem saber per què ara no? I, això, no ho sabem.

Si el sistema impositiu, si un dels quatre elements dels quals ha parlat, de l'OCDE sobre si les lleis han de ser transparents, doncs, jo crec que la millor forma de què les lleis siguin transparents és de posar exactament el que han de dir i escriure exactament el que volem que diguin; no intentar-les-hi fer el tomb, que és el que passa en aquesta Llei, és a dir, la primera adaptació d'aquesta Llei, el primer desenvolupament d'aquesta Llei és la llei que segueix el punt 13 i, ja, es tergiversa la filosofia d'entrada.

Llavors, em permetran que tinguem els nostres dubtes. No votarem en contra, tampoc votarem a favor de la Llei, tot i que la Llei s'ha de reconèixer que tampoc és una llei que sigui dolenta en si.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció? Sí, per part del Govern, Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cándid Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, jo he escoltat una afirmació per part del Sr. Mateu que, com vostè entendrà, no em puc passar de contestar, no?

Vostè ha dit que -o, almenys ho he interpretat, almenys, així, i si no és així vostè em rectificà- podríem pagar el telèfon més barat o el podríem pagar més car... em sembla que he sentit més barat.

Miri, Sr. Mateu, el Govern està molt conscienciat d'aquest tema, i el consell d'administració de l'STA encara més, i està a la seva disposició un dossier que ens preocupem de fer puntualment cada mes -mensualment, perquè el tema de la telefonia vostè sap que és un tema molt exponencial-, i mensualment fem una comparació de les tarifes de l'STA amb els operadors dels estats veïns i, quan dic dels estats veïns, em refereixo a França i Espanya i em refereixo a tot tipus de telefonia: em refereixo a telefonia mòbil i a telefonia fixa, *inclús* també a tarifes d'internet, i tot això. Aquest dossier, com vostè entendreà està a la seva disposició, i vostè veurà i podrà concloure que les tarifes de l'STA estan, diria *inclús*, per sota de les tarifes dels nostres estats veïns.

Repeteixo, aquest dossier està a la seva disposició, i vostè el podrà consultar quan vulgui, i em farà un plaer de fer-li arribar, no?

Tanmateix, és evident que sent una parapública tan ben gestionada, segurament pel seu consell d'administració i el seu govern, és evident que ha produït uns beneficis excepcionals -aquest any ha estat el rècord de beneficis- i això, és evident, Sr. Mateu, ens permetria -si volguéssim, encara- baixar les tarifes, no?, però, no ho creiem necessari perquè en aquest moment les tarifes són inferiors i, torno a dir-ho, inferiors a la dels estats veïns en tot tipus de telefonia: mòbil i fixa.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció Sr. Dallerès? Li dono la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, és per la intervenció del Sr. ministre.

Em sembla molt bé tot això que ens explica, però, quan es parla de beneficis, parlem d'un monopoli d'estat, llavors potser vol dir que s'està pagant per sobre del preu. És a dir, un cop... a mi em sembla molt bé que estiguem en la mateixa línia que en els països veïns en quant a preus. Si poguéssim estar un 20% per sota, doncs, poder fóra millor, i es podrien muntar tota una sèrie d'empreses lligades a aquest ram que avui no es poden muntar -poso pel cas, i és un tema que desconec-. Però, a partir del moment que estem en un monopoli d'estat que no hi ha

competència és molt fàcil fer beneficis. Llavors, potser, el que s'està fent no són beneficis és un impost que no diu el seu nom. Teòricament l'impost que hi ha sobre l'STA és d'un 10% sobre les trucades.

Res més.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. ministre teniu la paraula.

El M. I. Sr. Càndid Naudi:

Miri, Sr. Dallerès, és evident que l'STA és una empresa amb monopoli avui en dia. I vostè diu que és fàcil fer benefici... Miri, jo li diré que segurament si les tarifes, en aquest cas, fossin superiors a les dels nostres operadors veïns: a les de França i a les d'Espanya, i he dit i ratifico de tot tipus de telefonia, segurament seria així, no? Però, vostè m'haurà d'admetre que és una societat, en aquest cas, molt ben gestionada pels seus empleats, pel seu consell d'administració i pel Govern, que li permet amb unes tarifes inferiors a les dels nostres operadors veïns produir un benefici que ha estat aquest any el rècord de tota la seva existència.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Cap altra intervenció?

Bé, doncs, havent estat demanada una votació procedirem a la mateixa.

Sí és sí al Projecte de llei i, no és no al Projecte de llei.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : No

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Sí

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : No

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : Sí

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Tomàs Roca : Sí

M. I. Sr. Jordi Torres Alís : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No
 M. I. Sr. Miquel Alís Font : M'abstinc
 M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : Sí
 M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : Sí
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí
 M. I. Sr. Modest Baró Moles : Sí
 M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : M'abstinc
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No
 M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : Sí
 M. I. Sr. Miquel Casal Casal : Sí
 M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : M'abstinc

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots a favor: 15; vots en contra 4; abstencions: 6.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queda aprovat el Projecte de llei.

Passem al punt número 13 de l'ordre del dia.

13. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de regulació dels mòduls aplicables a les entitats bancàries en el marc de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis.

L'Informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 13/2000 del 6 d'abril.

El Sr. Vicenç Mateu nomenat ponent per part de la comissió legislativa exposarà l'Informe.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, molt breument només per dir que la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost es va reunir el dia 29 de març passat per analitzar el Projecte de llei de regulació del mòduls aplicables a les entitats bancàries. Hi havia una sola esmena parcial presentada al Projecte, presentada pel Grup Liberal i aquesta esmena fou aprovada per majoria.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Vicenç Mateu pel Grup Mixt teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Bé, gràcies Sr. síndic.

Bé, tornem a analitzar, doncs, aquesta Llei dels mòduls aplicables a les entitats bancàries després de pocs dies d'haver fet el debat. Poca cosa, doncs, tenim a afegir, només recordar, també, el que ja vam dir, que ens dona la sensació que s'ha fet un vestit a mida per acabar fent pagar el que ja s'havia acordat d'entrada, que 3.250 milions que sembla que seria el resultat de la fórmula difícil... fórmula... em sembla que 3.250 milions d'avui no són iguals que 3.250 milions de fa uns anys. En fi, que després de totes aquestes complicades fórmules en el cas del sistema bancari potser hagués estat més fàcil una imposició directa sobre els beneficis, i com ja vam manifestar en el seu dia i, potser, arrel del que ha passat aquesta setmana, doncs, potser encara tenim més motius per pensar així. Em sembla que tenim seriosos dubtes sobre la constitucionalitat d'aquesta Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

També, molt breument.

En el seu moment ja vam votar l'esmena de globalitat presentada per l'Agrupament Nacional Democràtic. No insistiré en els arguments que han defensat altres companys de l'oposició, però, per a nosaltres cada dia, és més evident que la possibilitat que s'apuntava, ja, en l'anterior debat i que ha tornat a apuntar o a recordar avui el conseller de l'AND, Josep Dallerès, en el sentit que potser el que realment es vol és presentar un text que pugui ser fàcilment impugnable, i que després no hi hagi imposició, doncs, s'està confirmant. És molt evident que aquest text planteja grans problemes de constitucionalitat i, per tant, seguint en la línia del que ja vam fer en l'esmena a la totalitat, no el votarem a favor.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic té la paraula el Sr. Josep Dallerès.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 21 de març, en defensar la nostra esmena a la totalitat al Projecte de Llei de regulació dels mòduls aplicables a les entitats bancàries en el marc de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis, projecte de llei que, tal com havia estat presentat pel Govern, era insalvable. Projecte en el qual no cabien esmenes a l'articulat compte tingut de la manca de documentació adjunta, i vist que ens trobàvem davant d'un text que, a més d'ambigu, de difícil interpretació, insuficientment estructurat, presentava unes anomalies que afectaven la pròpia essència del Projecte, en la darrera sessió -deia- vam exposar, de forma exhaustiva, les raons que ens van portar a presentar una esmena a la totalitat.

La nostra decisió es fonamentava en dues raons objectives, derivades del propi text -i repeteixo que ja ho vaig dir aquell dia-, i unes altres dues derivades de la deducció, confirmada, de quin era l'objectiu real, immediat, que planava damunt del Projecte en qüestió.

No reprendrem, ara, tot el que ja consta en el Diari de Sessions del Consell General, sí que en recordarem, però, les quatre raons principals sense entrar en el detall -ja vam fer-ho en aquella ocasió. El Projecte, recordem-ho, continua essent bàsicament el mateix.

Primera raó: El Projecte de Llei presenta un problema greu d'incoherència amb el de la Llei marc invocada en el títol i en l'exposició de motius -Llei que s'acaba d'aprovar ara fa uns minuts.

Segona raó: El Projecte és defectuós, al nostre entendre, des del punt de vista constitucional.

Tercera raó: Un impost indirecte sobre la prestació de serveis no és idoni per cobrir l'aportació bancària al pressupost nacional.

Quarta raó: Hi ha fórmules alternatives, més transparents i conseqüentment millors, per cobrir l'aportació bancària al pressupost nacional -insisteixo sobre la paraula "transparentes".

De fet, no tan sols vam exposar les raons que ens havien portat a expressar una esmena a la totalitat del text, raons que, tal i com acabo de recalcar, continuen essent vàlides i fan que, avui, votarem negativament, sinó que, també, a més, vam exposar alternatives viables que resten dibuixades, en detall, en el mateix diari de sessions.

Recomanaria a algun conseller de la majoria que, abans de fer comunicacions tendenciosament extravagants a la premsa, o bé escoltés el que es diu en aquesta sala, per més que no ho vulgui sentir, o que es llegeixi, detingudament, a cap reposat, els diaris de sessions del Consell General, així podrà entendre què és el que es proposa des dels bancs de l'oposició. De no seguir aquesta via ens veurem en l'obligació de tractar-lo públicament de farsaire o, senzillament, de mentider.

Retornant, ara, al que ens ocupa...

(se senten veus)

Si hi ha algun frare que prengui candela...

(se senten veus)

Retornant ara al que ens ocupa, deia, que en la sessió del passat 21 de març, vam plantejar dues alternatives clarament viables i, a més, totalment aconsellables, així com una tercera també viable, però menys aconsellable des d'un punt de vista tècnic.

En recordaré tan sols l'enunciat: la primera alternativa era el manteniment, un any més, del sistema d'aportació vigent.

Aquesta seria, al nostre entendre -dèiem- la fórmula més raonable, i plenament eficaç, per materialitzar l'aportació bancària al pressupost de l'any 2000.

Segona alternativa: Creació d'una nova figura impositiva, en el marc de la Llei de bases de l'ordenament tributari. Pensem, que les circumstàncies que concorren en el context que ha fet possible, necessària i equitativa l'aportació bancària al pressupost nacional continuen vigents i connecten més que suficientment amb les raons de fons que generen l'aplicació d'un tribut, el qual ve classificat en la Llei de bases com a contribució especial.

Tercera alternativa: Reconduir l'actual sistema de coeficients obligatoris. Aquesta mesura hauria d'anar acompanyada d'una revisió, total o parcial, del concepte de dipòsits obligatoris, a fi de no crear problemes tècnics de fons propis a les entitats bancàries.

Recordaré aquí que, en la sessió passada, el Govern tan sols va retenir aquesta darrera proposta de la nostra intervenció, al·legant que defensàvem -aneu a saber per quines raons estranyes- la reconducció de l'actual sistema perquè es basava en una llei feta per nosaltres.

Que la Llei la vam fer nosaltres: és cosa certa, som nosaltres que la vam fer, i la vam defensar -i per cert, és una llei que funciona! Ara bé, no és aquesta la solució que nosaltres prioritzàvem per damunt de les

demés en el nostre parlament, sinó que vam presentar com a possiblement millor, una adequació a la Llei de bases de l'ordenament tributari mitjançant la figura de contribucions especials.

Fèiem, a més, una observació complementària que reprendré de la "a" a la "z": l'establiment d'un impost indirecte sobre la prestació de serveis bancaris no sembla que sigui una bona idea. La imatge que, a Andorra, es gravin els serveis bancaris, quan, als països del nostre entorn, l'activitat bancària -excepte en alguns pocs serveis molt específics- està exempta de l'impost indirecte sobre el valor afegit, creiem que no convé a cap de les parts afectades. Pel que pertoca a l'Administració pública, entenem que aquesta afirmació és particularment vàlida perquè hi ha fórmules alternatives, clarament preferibles, per obtenir de la banca els mateixos recursos tributaris.

En la sessió del 21 de març arribàvem a una conclusió, i continuem arribant-hi avui: el Projecte de Llei que pretén regular un impost indirecte sobre els serveis bancaris, a més d'estar mal articulats, presenta un problema greu d'incoherència; és defectuós, pensem, des del punt de vista constitucional; no és idoni per cobrir l'aportació bancària al pressupost nacional; i per aconseguir el seu objectiu immediat, pot ser avantatjósament substituït per altres fórmules realment adequades.

Senyors de la majoria, votin, votin un cop més sense escoltar-nos.

Nosaltres continuarem fent la nostra feina, feina ingrata, és cert, quan es tracta de denunciar feina, al nostre entendre mal feta, però, és feina que cal fer, al capdavall, i que continuarem fent.

En aquest cas, entenem que ni l'esmena presentada pel Grup Lliberal, i que pretenia salvar el text, no el salva.

De totes maneres, no deixa de ser significatiu, il·lustratiu d'una certa forma de procedir, el fet que, en una llei, feta per regular una aportació a l'erari públic, es puguin confondre pessetes i milers de pessetes! Tot un programa! Suposo que cal entendre-ho com un error tècnic, un error tècnic més!

Senyors, s'han assessorat bé que no en subsisteixi algun altre, -d'error tècnic- i que la Llei no pugui ser declarada de nul·litat radical. Per cert, que "radical" prové d'arrel, i l'arrel, crec, tothom sap el que vol dir, no hi caben eufemismes, ni dissimulacions...

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal intervé el Sr. Marc Pintat. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Marc Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

La Llei de regulació dels mòduls aplicables a les entitats bancàries s'inscriu dins del marc de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis i es desenvolupa segons la lògica tributària que respon a un doble objectiu: costos mínims de recaptació i sistema de control assumible.

Regint-se sobre aquests principis, i en resposta a aquests objectius, s'han fixat les bases de tributació sobre els factors determinants del valor afegit pels serveis bancaris i financers.

La selecció dels factors determinants ha requerit un treball de síntesi, ja que d'una part havien de ser realment significatius al valor afegit, i d'altra part havien de ser clarament identificables i avaluable de manera objectiva sense poder donar-nos pas a possibles interpretacions. Aquest treball de síntesi ha abocat a la creació de cinc variables o mòduls a partir dels quals s'obté la base de liquidació.

Amb aquesta Llei seguim responant a les exigències d'un estat modern finançant la despesa pública i fent front a inversions necessàries a la dotació d'infraestructures eficients.

Hem volgut respondre a aquest imperatiu amb la constant preocupació de no gravar excessivament la competitivitat dels agents econòmics, de no generar un sistema tributari costós i de limitar al màxim el control dels agents.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir? Sí, Sr. ministre de Finances teniu la paraula.

El M. I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies Sr. síndic.

Només per dir, molt breument, que, potser, el Sr. Dallerès seria el primer que hauria de consultar els Diaris de Sessions del Consell General, i que, en qualsevol cas, si persistís en segons quin tipus d'actitud de fer dir coses que no s'han dit, aplicar-se les penes accessòries que prometia algun individu als bancs de la majoria.

Miri, el mòdul bancari és un mòdul dinàmic. Sense cap mena de dubte no està destinat a ser el degà dels

mòduls d'imposició indirecta. Per nosaltres és perfectament aplicable. Els dubtes que vostès tenen sobre l'eventual constitucionalitat són legítims però estem segurs que *inclús* en cas de produir-se aquesta eventualitat, la contribució del sector financer estaria assegurada per l'exercici en curs i, si no, ja, tiràriem endavant les mesures oportunes.

Per tant, m'abstindré de valorar insinuacions que em sembla que no mereixen ni de ser valorades. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris? Cap altra intervenció? Doncs, havent estat demanada la votació, procedirem a la mateixa. Sí és sí al Projecte de Llei, i no és no al Projecte de llei. Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : No
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : No
 M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : Sí
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí
 M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : Sí
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí
 M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : Sí
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No
 M. I. Sr. Joan Tomàs Roca : Sí
 M. I. Sr. Jordi Torres Alís : No
 M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No
 M. I. Sr. Miquel Alís Font : No
 M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : Sí
 M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : Sí
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí
 M. I. Sr. Modest Baró Moles : Sí
 M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : No
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No
 M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : Sí
 M. I. Sr. Miquel Casal Casal : Sí
 M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : No
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau.

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots a favor: 15; vots en contra 10.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies. Doncs, a la vista del resultat de la votació, queda aprovat el Projecte de llei.

Passem al punt 14, i últim punt de l'ordre del dia.

14. Preguntes al Govern amb resposta oral.

(Segons llistat annex)

Passem doncs, tot seguit, a la resposta oral del Govern a la pregunta formulada amb declaració d'urgència, presentada pel Sr. Jordi Torres Alís, en representació de l'Agrupament Nacional Democràtic, Jaume Bartumeu Cassany i Vicenç Mateu Zamora, en representació del Grup Mixt, per escrit de data 12 d'abril del 2000, relativa a FEDA, SA. Aquesta pregunta ha estat publicada en el Butlletí núm. 17/2000, del 13 d'abril. Exposa la pregunta el Sr. Jordi Torres.

El M. I. Sr. Jordi Torres Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Aquest dilluns el Tribunal Constitucional ha notificat la sentència que havia dictat en data 7 d'abril del 2000 en el recurs directe d'inconstitucionalitat interposat pels consellers generals de l'oposició contra la Llei de creació de la societat pública Forces Elèctriques d'Andorra SA. La sentència del Tribunal Constitucional estima la inconstitucionalitat de la Llei de cara a la seva nul·litat radical, així com els efectes que puguin haver-se produït durant el seu període de vigència. En aquests termes demanem al Govern: Quines mesures ha adoptat i adoptarà el Govern i el Consell d'Administració de FEDA per a donar compliment immediat a aquesta resolució? I voldria afegir que no és amb ànim de refer el debat sobre FEDA, pel qual posem aquesta qüestió, sinó per estar informats de com es faran les gestions a partir d'ara.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Economia. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Casadevall Medrano:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La pregunta entenc que s'ha fet en dos blocs, en dos blocs. Doncs, per tant, intentaré contestar a les dos preguntes.

Quines mesures ha adoptat i adoptarà el Govern?

El Govern ha demanat als seus assessors una anàlisi de la sentència, i quan tindrem aquests informes prendrem la posició que creiem més adient respecte a la Llei.

En quant a la segona part, que crec que és la quina els deu preocupar més, dir que els efectes que puguin haver-se produït, entenem que pràcticament no hi ha cap d'urgent ni de greu. Vull dir, les societats han treballat durant l'any 1999 perfectament diferenciades. El personal ha correspost a cada societat, és a dir, no s'ha fet cap fusió en aquest sentit. La comptabilitat es porta per separat, i el resultat de les empreses està perfectament diferenciat. Per tant, són tres empreses completament separades. Existeix, sí, un conveni de col·laboració entre FEDA i les mútues, que es va signar a principis del 99. Aquest conveni fa que FEDA porti, o fa moltes feines, gestiona per les mútues, i evidentment aquestes feines es cobren.

Els hi farà arribar els dos convenis, i el resultat de la situació de deute, diguéssim de les mútues, respecte a FEDA pels treballs efectuats.

Un cop aprovada la Llei pel Consell General, i ratificada pels Coprínceps, i publicada en el butlletí, podríem ja iniciar els tràmits per constituir la societat. Va ser pocs dies després quan l'oposició va insinuar que, possiblement, faria recurs al Constitucional. Ens va semblar al Govern que fóra bo que no tiréssim endavant la Constitució, i esperéssim el resultat.

Per tant la societat no està constituïda, i la situació, avui, de les tres empreses és la mateixa que la que tenien a finals del 98.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Sr. Torres vol replicar?

Alguna repregunta? Sí, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany:

Sí, és per preguntar al ministre, perquè no l'he acabat d'entendre. Diu: "El Govern ha demanat als seus assessors un informe sobre la sentència, i quan el tinguin decidirem el que em de fer sobre la Llei."

Jo, això és el que he entès. Aleshores, més ben dit, això és el que ha dit. Jo voldria preguntar al Govern

si s'ha llegit l'article 95 de la Constitució, que diu el que diu sobre el Tribunal Constitucional. Per tant, jo diria, i voldria que m'ho contestés el Govern, si, a veure, si fan falta gaires informes per complir el que diu el Tribunal Constitucional.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, el Sr. ministre ha dit, literalment, com vostè ha dit aquí, que esperaríem els informes sobre la Llei. Naturalment, sobre la no llei. Aquesta Llei no existeix, està molt clar. Està anul·lada, radicalment, pel Tribunal Constitucional. Per tant, no és sobre la Llei, sinó sobre la continuació del projecte de fusió, o no projecte de fusió. Ho volia dir el Sr. ministre, però no s'ha expressat bé, i ho ha dit ell de seguida, que no volia dir això. És això mateix el que esperem tenir. I sobretot, també, que la sentència no es limita a dir: és la Llei nul·la, sinó que diu el que no és nul del sistema i, ho diu clarament. Per tant, tot el que sigui aprofitable d'aquesta sentència, amb la finalitat que nosaltres pensem portar a terme, decidirem en el moment oportú, quan tinguem els informes correctes en tots els aspectes, què es fa, i què es fa a partir d'aquí. Quant a les seves preguntes, crec que han estat contestades. L'essència de la pregunta ha estat degudament contestada pel Sr. ministre, en allò que volien. Es a dir, en la preocupació de la situació. I també volia afegir-hi, només, que així com les tres empreses estan en una situació igual que la del desembre del 98, -he de dir, i repeteixo, que la situació del servei- els llocs on estaven servides les dues mútues han millorat sensiblement gràcies a l'esperit de cooperació, que va començar abans de la idea de fusió. Primer hi va haver un esperit de cooperació entre les mútues i FEDA, i després va sorgir la coincidència, sobre la voluntat d'una fusió, que és aquella que el Govern compartia. Per tant, ha tingut això de positiu, que és que aquest esperit de cooperació continua i, per tant tampoc no hi ha hagut cap novetat, si no és positiva en el servei d'elèctriques a les parròquies, de les mútues i en la resta del país.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Jordi Torres.

El M. I. Sr. Jordi Torres Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Em sembla molt bé aquesta col·laboració, i la trobem molt positiva, perquè considerem que les mútues han de tenir la seva ajuda. Però, justament aquí, la nostra pregunta, per tal de saber, exactament, el que passa. Perquè no sabíem, tampoc que hi havien les comptabilitats diferenciades, i que anava tot diferenciat. Almenys en tenim ara un coneixement, vista l'anul·lació radical que hi ha hagut d'aquesta llei.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany:

Jo voldria preguntar al Sr. cap de Govern, que li vaig sentir dir l'altre dia, que en altres països el resultat de la sentència hauria estat probablement molt diferent. Per tant, el resultat de la sentència era molt opinable, si és que ho vaig sentir bé, això.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per respondre. Demanaria simplement de no allunyar-se de la pregunta.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Si no recordo malament, vaig expressar l'opinió de què el criteri, -no la sentència- el criteri sobre el principi d'igualtat no l'interpretaven de la mateixa manera tots els tribunals d'Europa, i això era en funció de la pròpia constitució de cada país. I, jo també vaig afegir, que el nostre tribunal és qui ha interpretat la nostra Constitució, i és com ha de ser. I, naturalment no hi ha cap més comentari a fer sobre això. Me n'abstindria molt bé, com vostè sap de fer cap més comentari sobre aquest tema.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Sr. ministre ha dit que ens enviaria la qüestió de la comptabilitat. La pregunta és que demanem que se'ns enviï concretament la comptabilitat de FEDA des del moment que van començar a operar amb la fusió, i quina és la situació des de l'endemà de la notificació de la sentència. I dic això per veure, si quan rebem tota aquesta documentació podem arribar a la conclusió de si el Consell d'Administració de FEDA ho fa tant bé com el Consell d'Administració de l'STA, com se'ns ha explicat abans.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol respondre? No

Sr. Miquel Alís vol formular una repregunta?

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Miquel Alís Font:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Amb el que ha dit el Sr. ministre, jo he entès que hi havia un deute de les mútues envers FEDA. Quina és la quantitat d'aquest deute?

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. ministre, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Enric Casadevall Medrano:

Gràcies.

No el tinc aquí, però els hi farem arribar, com he dit abans, els dos convenis entre FEDA i les dos mútues, i la relació econòmica de la data, del 10 o 11 d'abril.

El M. I. Sr. Síndic General:

Molt bé, si no hi ha cap altra repregunta. Moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

(Són les.19h55)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 13 d'abril del 2000

1. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pels M. I. Srs. Jordi Torres Alís, en representació de l'Agrupament Nacional Democràtic, Jaume Bartumeu Cassany i Vicenç Mateu Zamora, del Grup Mixt, per escrit de data 12 d'abril del 2000, relativa a **FEDA, SA**, amb declaració d'urgència.

(Reg. núm. 414-A)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 200 PTA
Subscripcions: Tel. 821234